

ת"פ 42349/02/13 - מדינת ישראל נגד מונדר בדיר, מייס עתאמנה, מוזהר בדיר, תזקיקים אנרגיה בע"מ

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 42349-02-13 מדינת ישראל נ' בדיר(עציר) ואח'

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מונדר בדיר (עציר)

2. מייס עתאמנה

3. מוזהר בדיר

4. תזקיקים אנרגיה בע"מ

הנאשמים

גזר דין

א. כתב האישום ורקע כללי

בתקופה הרלוונטית היו הנאשמים 1, 2 ו-3 (להלן בהתאמה: **מונדר, מייס ומוזהר**) מנהלים פעילים בנאשמת 4 (להלן: **תזקיקים**).

תזקיקים הינה חברה פרטית מוגבלת במניות שהתאגדה בישראל כחוק, כשבתקופה הרלוונטית לכתב האישום היתה רשומה כ"עוסק" לצורך חוק מע"מ בתחום מכירה קמעונית של דלק.

תזקיקים היתה בעלת רשיון יצרן על פי חוק הבלו על דלק, תשי"ח-1958, אשר משמעותו היא כי היתה בין חברות הדלק הרשאיות לרכוש דלק ישירות מבתי הזיקוק.

בכתב האישום המתוקן, המכיל 3 אישומים, נטען באישום הראשון כי בתקופה שבין מחצית שנת 2011 לבין תחילת 2013 פעל מונדר בתחכום רב ביחד עם מייס ומוזהר, במסגרת תזקיקים, לביצועה של תכנית עבריינית רבת היקף, במסגרתה ביצעו עבירות על חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: **חוק מע"מ**), פקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן: **פקודת מס הכנסה**) וחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**).

נטען כי הנאשמים בצוותא חדא הונו את רשויות המס, התחמקו מתשלומי מע"מ ומס הכנסה באמצעות כלילת חשבוניות

פיקטיביות של ארבע חברות בסך 190 מליון ₪ בספרי תזקיקים, כשסכום המע"מ בגין הינו מעל 26 מליון ₪.

נטען כי העבירות נשוא כתב האישום בוצעו בנסיבות מחמירות לאור התחכום שבביצוען, סכומי המס שנגרעו מאוצר המדינה, ריבוי העבירות והתקופה הארוכה בה בוצעו.

באישום השני, שהופנה נגד מונדר, מייס ותזקיקים, נטען, כי לאחר שהחלה חקירה של רשות המסים לגבי עבירות אלה, בתזקיקים ובחברות נוספות הקשורות אליה, מהן קיבלה את החשבוניות הפיקטיביות, יזם מונדר הוצאת תעודות משלוח פיקטיביות לפיהן נמכר הדלק, שנרכש לכאורה בחשבוניות הפיקטיביות, לחברת דבי, אשר לא שילמה עבורו ונמצאת בחוב של מעל מאה מליון ש"ח לתזקיקים. במסגרת קנוניה זו, הגישה תזקיקים, ביוזמתו של מונדר, בקשת פירוק לחברת דבי על סמך החוב הנטען והכוזב. הבקשה נתמכה בתצהירים שקריים של מייס ושל יהודה אסייג מחברת דבי.

באישום השלישי הואשם מונדר בתקיפת עובדי ציבור ובהעלבת עובדי ציבור, ביחס להתנהגותו כלפי החוקרים במהלך מעצרו וחקירתו.

הנאשמים כפרו בעבירות המיוחסות להם. לפיכך, המאשימה זימנה עדי תביעה רבים, כ-60 במספר, והגישה חומרי חקירה שנאספו בכחמישים קלסרים. שמיעת הראיות נמשכה כשנתיים, כאשר מונדר מצוי במעצר עד תום ההליכים ומעצרו הוארך מעת לעת על ידי בית המשפט העליון.

ב. הכרעת הדין

ביום 6.10.15 ניתנה הכרעת הדין בעניינם של הנאשמים. להלן אפרט בקיצור את הממצאים שנקבעו בה.

האישום הראשון

בממצאים העובדתיים בהכרעת הדין ביחס לאישום הראשון נקבע, כי מונדר לבדו שלט ללא מצרים בעסקי תזקיקים. הוא שתכנן וסיכם את ההתקשרויות בין החברות שבשליטת ביטון, קנרש ושינכה לבין תזקיקים, ללא כל מעורבות מצד מייס, שיודעה על העסקאות באופן חלקי ובדיעבד.

נקבע, כי מונדר הוא שהגה, יזם ותאם עם המעורבים האחרים את הוצאת החשבוניות הפיקטיביות לתזקיקים ע"י חברות שבעלותם. כן נקבע, כי סכום הרכישות הפיקטיביות של דלקים מהחברות נשוא האישום הראשון בשנים 2011-2012 זהה לסכום המכירות הפיקטיביות לחברת דבי, נשוא האישום השני - היינו 124 מליון ש"ח.

נקבע כי מייס לא היתה מעורבת בהתנהלות פלילית זו או מודעת אליה, במועדים הרלוונטיים להתרחשותה.

נקבע כי מוזהר היה מודע באופן שוטף, מפי מונדר, על העסקאות הפיקטיביות, ושימש כמסייע לאחיו.

בנסיבות אלה הורשעו מונדר ותזקיקים בעבירות המיוחסות להם באישום הראשון, ביחס לסכום של 124 מליון ש"ח מתוך החשבוניות בסך 190 מליון ש"ח המפורטות בו: ניכוי מס תשומות ללא מסמך כאמור בסעיף 38, במטרה להתחמק ממס, בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 117 (ב) (5) + סעיף 117 (ב) (2) לחוק מע"מ; עריכת פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, בכוונה להתחמק ממס - עבירה לפי סעיף 220 (4) לפקודת מס הכנסה; עריכת פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות - עבירה לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ; שימוש במרמה, ערמה או תחבולה בכוונה להתחמק ממס - עבירה לפי סעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסה.

מוזהר הורשע כמסייע למונדר באותן עבירות, וביחס לאותו סכום של חשבוניות פיקטיביות.

מייס זוכתה זיכוי מלא מהאישום הראשון.

האישום השני

בממצאים העובדתיים שנקבעו בהכרעת הדין ביחס לאישום זה נקבע, כי בעקבות רכישת החשבוניות הפיקטיביות מהחברות נשוא האישום הראשון, היו בספרי תזקיקים לשנים 2011-2012 מלאים פיקטיביים עצומים של סולר (בין 24 ל-27 מליון ליטר), שלכאורה נגוזו והתאיידו לחלל האוויר. כדי "ליצור אליבי" לאותם מליוני ליטרים שנרכשו כביכול ולא נמכרו, הגה ויצר מונדר תיעוד פיקטיבי של מכירת הדלקים העודפים במלאי לחברת דבי, ע"י ייצור תעודות משלוח ידניות, ובהמשך תעודות ממוחשבות, פיקטיביות, אשר בהסתמך עליהן הגישה תזקיקים בקשת פירוק לדבי. מונדר תמך את הבקשה בתצהירים שקריים ששידל את מייס ואת אסייג מחברת דבי לתת. העבירות בוצעו על רקע חששו של מונדר מהחקירה שנפתחה בפרשה, ובה נחקרו מונדר ומייס לגבי רכישת חשבוניות פיקטיביות.

נקבע, כי בבקשת הפירוק של דבי, שהוגשה ע"י תזקיקים, טענו מונדר, תזקיקים ומייס בכזב כי בקשתם מוגשת מאחר שדבי רכשה מתזקיקים את הסחורה המפורטת בתעודות המשלוח הפיקטיביות, בסך 112 מליון ₪, אך לא שילמה עבורה, וכי דבי הנה חדלת פרעון. נקבע, כי בפועל לא בוצעו העסקאות נשוא תעודות המשלוח הפיקטיביות בין תזקיקים לדבי.

נקבע, כי לתמיכה בבקשת הפירוק, לבקשתו ובשידולו של מונדר, הגישה מייס תצהיר כוזב לבית המשפט המחוזי, לפיו תזקיקים ביצעה עסקאות אמת של אספקת דלק עם דבי בגין נוצר החוב נשוא בקשת הפירוק, וכי תעודות המשלוח הפיקטיביות מעידות על אספקת הדלק נשוא העסקאות. נקבע כי בשידולו של מונדר, הצהירה מייס בכזב, כי תוכנת הנהלת החשבונות הממוחשבת אשר משמשת את הנהלת החשבונות של תזקיקים אינה מאפשרת הפקת מסמכים בדיעבד, וזאת על מנת ליצור מצג שווא לפיו תעודות המשלוח אמיתיות והוצאו במועדים הכתובים עליהן, ובכך להטעות את ביהמ"ש. מונדר אף פנה לקבלת תצהיר כוזב מיהודה אסייג, עובד דבי, המאשר כי תזקיקים בצעה עם דבי את העסקאות נשוא תעודות המשלוח הפיקטיביות, כדי לתמוך בתשתית העובדתית המפורטת בבקשת הפירוק ולהטעות את בית המשפט.

נקבע, כי גם דוד מורגנשטרן, בעליה של דבי, הונע להסכים בדיעבד לפירוק המבוקש ולהצהיר על אמיתות החוב הנטען, לנוכח תצהירו הכוזב של אסייג ובעיקר ממניעים אחרים הקשורים בקשר הפלילי בין הנאשמים והמעורבים האחרים בפרשה, ובהשפעת שכנועו של מונדר. נקבע, כי על בסיס תצהירה של מייס, הסכמתו של מורגנשטרן ותצהירו הכוזב, התצהיר הכוזב של אסייג ותעודות המשלוח הפיקטיביות, קיבלו הנאשמים במרמה את הנחת דעתו של ביהמ"ש המחוזי, אשר אישר את פירוקה של דבי בהסתמך על מצג השווא אותו הציגו הנאשמים.

נקבע, כי לאחר אישור הפירוק של דבי, הורה מונדר לרו"ח של תזקיקים להפיק 15 חשבוניות מס ע"ש תזקיקים לדבי, בגין העסקאות נשוא תעודות המשלוח הפיקטיביות, ובמקביל, להפיק 15 חשבוניות זיכוי על אותם סכומים. זאת, כדי לחלץ את תזקיקים מחיוב במס הכנסה ומע"מ בגין העסקאות הכוזבות עם דבי, נשוא תעודות המשלוח הפיקטיביות, ולנסות לשכנע את רשויות המס כי מדובר בחוב אבוד, לנוכח בקשת הפירוק. כתוצאה ממעשים אלה, אוזן רישום המלאי בספרי תזקיקים תוך יצירת מצג שווא, לפיו בוצעו עסקאות עם דבי, וזאת מבלי לשלם את המס הנובע מהן, בשל חשבוניות הזיכוי הכוזבות אותן הוציאו.

הנאשמים מונדר ותזקיקים הורשעו בעבירות של קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק העונשין; רישום כוזב במסמכי תאגיד בכוונה לרמות, לפי סעיף 423 לחוק העונשין; ניהול פנקסי חשבונות כוזבים לפי סעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסה ולפי סעיף 117 (ב)(6) לחוק מע"מ; שימוש במרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה ובמטרה להתחמק מתשלום מס הכנסה ומע"מ, לפי סעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסה ולפי סעיף 117 (ב)(8) לחוק מע"מ; מונדר הורשע גם בשידול למסירת תצהיר שקר, לפי סעיף 239 לחוק העונשין יחד עם סעיף 30 לחוק; ושיבוש מהלכי חקירה ומשפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

מייס הורשעה בעבירות של סיוע לקבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק העונשין, ומסירת תצהיר שקר לפי סעיף 239 לחוק העונשין.

האישום השלישי

במסגרת אישום זה הורשע מונדר בעבירה של תקיפת עובד ציבור במילוי תפקידו וזוכה מהעבירה של העלבת עובד הציבור.

נקבע בהכרעת הדין, כי בעת שהובל לחקירה מבית המעצר ברכב המשטרתי, לאחר שהביע התנגדות מילולית וגופנית להתלוות לחוקרים, ובהיותו אזוק בידיו ורגליו, תקף מונדר את החוקרים איציק ומוטי עמם שהה ברכב בעת הנסיעה, כדי לכפות עליהם את רצונו ולמנוע מהם להמשיך בנסיעה. כוונה זו בוטאה על ידו במלל, באומרו שהוא "רוצה לראות איך מוטי מתפקד בנהיגה תחת לחץ" תוך שהוא תוקף את החוקר מוטי, שנהג ברכב, במכה בידו ובעיטות בידו ובכתפו, ובוטע גם בחוקר איציק שישב לידו.

ג. הטיעונים לעונש

(1) טיעונים וראיות לעונש מטעם המאשימה

בעניינו של הנאשם 1 - מונדר

האישום הראשון

ב"כ המאשימה טענה כי ע"פ האישום הראשון כללו מונדר ותזקיקים, בסיוע מזהר, עשרות רבות של חשבוניות פיקטיביות בספרי תזקיקים וניכו את מס התשומות הנובע מהן בדיווחי תזקיקים למנהל מע"מ.

ב"כ המאשימה טענה כי מהכרעת הדין עולה כי מונדר לא הסתפק ביתרונה היחסי של תזקיקים בשוק הדלק, וביקש להגדיל את רווחיותה ע"י קיזוז החשבוניות הפיקטיביות.

לענין מתחם הענישה ההולם, נטען כי העבירות המפורטות באישום הראשון מהוות 3 אירועים שונים, כאשר כל חברה שחשבוניות פיקטיביות שלה נוכו בספרי תזקיקים (שוי, יניב אנרגיה, ש. תמר), על יסוד התקשרות עבריינית נפרדת עם בעליה של אותה חברה, מהווה אירוע עברייני נפרד.

לאור זאת נטען כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של מונדר ביחס לשלושת האירועים, בכל הנוגע לעבירות המס הינו 7-10 שנות מאסר, כאשר נטען כי יש להשית על הנאשם עונש ברף העליון, לאור שקלול הנסיבות שיפורטו.

כן נטען כי יש להטיל על הנאשם 36 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים וקנס הנע בין 2-4 מיליון ₪.

נטען כי הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות הינו פגיעה בשוויון בנטל המס, ופגיעה במשק ובכלכלה לאור גזלת הקופה הציבורית.

נטען כי השימוש בחשבוניות פיקטיביות משבש את מערך הדיווח התקין, ומחייב עבריינות גם מצד נותני החשבוניות הפיקטיביות.

נטען כי מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות לגילוי ולאכיפה, המהוות "מכת מדינה".

נטען כי מדיניות הענישה בעבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כנדרש ע"פ סעיף 38 והעבירות הנלוות, היא מחמירה, וכוללת השתת עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות לצד הטלת קנסות כבדים.

המאשימה צרפה פסיקה רלוונטית.

בע"פ (מחוזי ת"א) 71687/02 **עיני ואח' נ' מד"י** נדונו ערעוריהם של נאשמים שהורשעו לאחר שמיעת הראיות בעבירות על חוק המע"מ ופקודת מס הכנסה, בכך שעשו שימוש בחשבוניות פיקטיביות בכוונה להתחמק ממס וכן

במטרה לעזור לאחרים להתחמק ממס וזאת במשך חמש שנים ובהיקף עצום, כאשר סך החשבוניות שעשו בהם שימוש הגיע לסך של 100,000,000 ₪.

הערעורים על חומרת העונש נדחו וערעור המדינה על זיכוי באחד האישומים התקבל, כך שבסופו של יום נגזרו על הנאשם 1 - 7 שנות מאסר בפועל, מע"ת וקנס בסך 250,000 ₪. על הנאשם 2 נגזרו 9 שנות מאסר בפועל, מע"ת ו-500,000 ₪ קנס, ועל החברה הוטל קנס בסך 200,000 ₪. יצוין כי לנאשמים לא היה עבר פלילי רלוונטי.

בת"פ (שלום נצרת) 2996/05 **מד"י נ' שמואל** הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירות מס חמורות תוך שימוש בחשבוניות מנופחות או פיקטיביות, כאשר סכום המע"מ הסתכם בסך של כ-3,000,000 ₪.

על הנאשם נגזרו 5 שנות מאסר בפועל, מע"ת וקנס בסך 400,000 ₪.

ערעור שהוגש על חומרת העונש (עפא (נצ' 111/09) נדחה.

בת"פ (מחוזי ב"ש) 8292/06 **מד"י נ' גלם ואח'** הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות רבות של ניהול ספרים כוזבים, השמטת הכנסה, שימוש בערמה ותחבולה, הוצאת חשבוניות פיקטיביות, איסור הלבנת הון ואי ניכוי מס ועוד. הנאשם הורשע בכך שבמעשיו השתמט מהעברת סכום של מעל 52,000,000 ₪ לרשויות מע"מ. לנאשם היה עבר פלילי שהתיישן. בית המשפט הדגיש את ההיקף והשיטתיות של ביצוע העבירות, את התחכום והתכנון בביצוע העבירות בשותפות עם אחרים, ואת אי הסרת המחדלים.

על הנאשם נגזרו 10 שנות מאסר בפועל, מע"ת ו-5,000,000 ₪ קנס.

ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה ע"י בית המשפט העליון.

בת"פ (שלום ב"ש) 38119-03-11 **מד"י נ' בראנס ואח'** הורשעו הנאשמים לאחר שמיעת ראיות בשורה ארוכה של עבירות מס חמורות על חוק מע"מ ועל פקודת מס הכנסה. לנאשמים יוחס סחר בהיקפים נרחבים בחשבוניות פיקטיביות וניהול פנקסי חשבוניות כוזבים במטרה להשתמט מתשלום מס, במשך שנים.

סכום המע"מ ממנו השתמטו הנאשמים היה כדלקמן: הנאשם 1 כ-115,000,000 ₪, הנאשם 2 - 9,700,000 ₪ והנאשם 3 - 19,600,000 ₪. לנאשמים היה עבר פלילי, אך לא מכביד.

על הנאשמים נגזרו העונשים הבאים: הנאשם 1 - 11 שנות מאסר, מע"ת וקנס בסך 5 מיליון ₪; נאשם 2 - 6 שנות מאסר, מע"ת וקנס בסך מיליון ₪; נאשם 3 - 8 שנות מאסר, מע"ת וקנס בסך 2 מיליון ₪.

ב"כ המאשימה לא התייחסה לערעור שהוגש על פסק דין זה, אשר הוצג ע"י ההגנה.

בערעור שהוגש ע"פ (מחוזי ב"ש) 9645-02-14 **בראנס ואח' נ' מד"י** נקבע כי עונש המאסר של הנאשם 1 יועמד על 9 וחצי שנים. כן נקבע כי מאסר מותנה של 6 חודשים שהופעל במצטבר יופעל בחופף.

לגבי נאשם 2 נקבע כי עונש המאסר בעניינו יועמד 5 שנות מאסר, ועל נאשם 3 נגזרו 6 חצי שנות מאסר.

לענין רכיב הקנס, נטען ע"י המאשימה כי בעבירות מס הקנס הוא ממין העבירה ויש להטיל קנסות ניכרים בכדי לקעקע את התפיסה כי מדובר בעבירות שמשלם לבצע אותן.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לפיה בעבירות כלכליות יש חשיבות רבה לפגיעה בכיסו של העבריין, אותו כיס שנהנה מכך שבוצעו העבירות. נטען כי לגבי גובה הקנס, יש מקום לקחת בחשבון את הנזק הרב שנגרם לקופה הציבורית וכן להתחשב בעקרון ההרתעה.

ב"כ המאשימה התייחסה לנסיבות שקשורות בביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40(ט) לחוק העונשין.

נטען כי בהתאם למפורט בהכרעת הדין, עולה מהתנהלותו האקטיבית של מונדר כי העבירות בוצעו לאחר תכנון מוקדם שנועד הן לאפשר את ביצוען והן להרחיק את מונדר מהן.

כן נטען כי מונדר היה הרוח החיה והמנהל הפעיל בתזקיקים והוא אשר יזם ותיאם את הוצאת החשבוניות הפיקטיביות.

נטען כי חלקו המרכזי של מונדר בא לידי ביטוי אף בכך שעשה שימוש במייס כ"אשת קש", בשל עברה הנקי.

נטען כי זיכוי מייס מאישום זה זיכוי מלא, מעיד על מידת שליטתו והיקף פעילותו של מונדר בתזקיקים.

נטען כי בהתאם לסעיף 40ט(א)(1)+(2) לחוק העונשין יש להתחשב בנסיבות אלה (תכנון מוקדם, חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת השפעתו של אחר על הנאשם) כשיקולים בקביעת העונש.

שיקול נוסף שהועלה הינו הנזק שהיה צפוי להיגרם, והנזק אשר נגרם בפועל, מביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40ט(א)(3)+(4).

נטען כי כספי המע"מ שמונדר שלשל לכיסו הגיעו לסך של כ-22 מיליון ₪.

נטען כי ריבוי החשבוניות וסכום המס הגבוה שהרוויחו מונדר ותזקיקים כתוצאה מהשימוש בהן, מהווה נסיבה מחמירה.

בדיון מיום 2.12.15 הגיבה ב"כ המאשימה לטענות ב"כ הנאשמים לגבי הנזק לקופה הציבורית.

נטען כי אין לקבל את הטענות בענין סכום המע"מ וכי מדובר בהטעיה של בית המשפט.

ב"כ המאשימה טענה כי אין לקבל את הטענה שהערך המוסף שיצא לנאשם הוא לא הגיוני וטענה כי האחוזים של הערך המוסף של חברות הדלק הינם גבוהים ומוכרים ברשות המסים.

ב"כ המאשימה טענה כי הנזק שנגרם כתוצאה מניכוי חשבוניות וקבלת החזר המע"מ הינו הנזק כפי שעולה מהכרעת

הדין ומכתב האישום, וטענות ב"כ הנאשמים בהקשר זה אינם אלא נסיון הטעיה של בית המשפט.

נסיבה נוספת אליה התייחסה המאשימה הינה כי העבירות נשוא כתב האישום בוצעו בתקופה שבמהלכה התנהלה חקירה ע"י רשות המסים בעניינו של מונדר, ולאחר שהוגש כנגדו כתב אישום בעבירות מע"מ, ותלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי חב הפעלה.

ב"כ המאשימה טענה כי מונדר נדון בתיק קודם, ת"פ 39489-06-10, בפני בית משפט זה, בענין עבירות מס שבוצעו יחד עם יניב קנרש.

נטען כי במסגרת גזר הדין שניתן בתיק זה ב-9/11 הוטלו על מונדר 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בה הורשע - על סעיף 117 לחוק מע"מ.

נטען כי מונדר החל לבצע את העבירות נשוא כתב האישום עוד בטרם הסתיים המשפט בתיק הקודם.

כן נטען, כי אף לאחר שנחקר מונדר בחודש 7/12 בחשד להפצה ולקיצוז חשבוניות פיקטיביות בתזקיקים, ושחרר בערובה, המשיך בביצוע העבירות נשוא האישום הראשון, ובמקביל תכנן וביצע את העבירות נשוא האישום השני.

ב"כ המאשימה טענה כי יש בכל אלה כדי להעיד על תעוזתו של מונדר ועל כך שההליכים המשפטיים שנקטו נגדו, לרבות מאסרים שריצה, לא היו גורמים מרתיעים עבורו.

נטען כי כעולה מהאמור לעיל, מונדר מזלזל בחוק, ברשויות החוק ובגורמי האכיפה השונים.

ב"כ המאשימה טענה יש בנסיבות שפורטו לעיל בכדי להשפיע על רף הענישה בתוך המתחם, ומונדר אף לא יוכל לטעון בנסיבות הנ"ל כי מדובר במעידה חד פעמית, אלא יש לראות בהתנהלותו הפלילית נורמה התנהגותית בה בחר כדרך חיים.

נטען כי גם היות מונדר הגורם שהשפיע על מייס וגרם למעורבותה בפרשה זו, יש כדי להוות שיקול להחמרה בעונשו.

נטען כי הפסיקה עמדה על כך שבעבירות כלכליות על בית המשפט להטיל עונשים שיהפכו אותן ללא כדאיות ובכלל זה, הטלת עונשי מאסר ממשיים וקנסות כבדים.

האישום השני

נטען כי מתחם הענישה ההולם בעבירות בהן הורשע מונדר במסגרת האישום השני הינו מאסר בפועל בין 3-5 שנים, כאשר המאשימה טענה לעונש ברף הגבוה.

36 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם.

קנס בסך 1,000,000 ₪ - 2,000,000 ₪.

לענין הערך החברתי המוגן שנפגע, נטען כי הנאשם הונה את בית המשפט המחוזי והפעיל אנשים שונים לעריכת תצהירים שקריים ומסמכים כוזבים, ובכך "רתם" את בית המשפט המחוזי לצורך שיבוש הליכי החקירה שנוהלה כנגדו.

נטען כי מדיניות הענישה בעבירות קבלת דבר במרמה הינה מחמירה, בפרט כאשר מתקבלים סכומי כסף גדולים כחלק ממעשה המרמה.

הוגשה פסיקה רלוונטית לעבירות של קבלת דבר במרמה.

בת"פ (מחוזי חיפה) 31959-06-12 **מד"י נ' מוחסן** נגזרו על הנאשם, עו"ד ללא עבר פלילי, שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות קבלת דבר במרמה, גניבה בידי מורשה, איסור הלבנת הון, עבירות מס ועבירות נוספות, 7 שנות מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪.

ב"כ המאשימה בטיעוניה לא איזכרה את הערעור שהוגש על גזר הדין בע"פ 72/14 **מוחסן נ' מד"י**, אשר הוגש ע"י ההגנה, ובו הקל בית המשפט העליון בעונשו של הנאשם והעמידו על 6 שנות מאסר בפועל.

בת"פ (שלום ת"א) 5306/08 **מד"י נ' דורון ואח'** נגזרו על הנאשם 1 שהורשע בעבירת קבלת דבר במרמה, עבירות מס, איסור הלבנת הון ועבירות נוספות, 8.5 שנות מאסר ו-1,500,000 ₪ קנס. על הנאשמת 2, שהורשעה בסיוע לנאשם 1 להתחמק מתשלום מס, גניבה וסיוע לגניבה בידי מורשה, נגזרו 18 חודשי מאסר ו-100,000 ₪ קנס. לנאשמים לא היה עבר פלילי והם הורשעו לאחר שמיעת ראיות.

ב"כ המאשימה בטיעוניה לא אזכרה את הערעור שהוגש על פסיקה זו, בע"פ (ת"א) 55936-12-13 **דורון ואח' נ' מד"י**, במסגרתו בית המשפט המחוזי הקל בעונשם של הנאשמים והעמיד את עונשו של הנאשם 1 על 7 שנות מאסר בפועל, ואת עונשה של הנאשמת 2 על 10 חודשי מאסר. הרכיבים הכספיים נותרו על כנם.

בת"פ (כ"ס) 2951/03 **מד"י נ' ברנס** נגזרו על הנאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת קבלת דבר במרמה ובעבירות נוספות, 4 שנות מאסר בפועל.

אף בענין העבירות נשוא האישום השני נטען כי יש להתחשב בתכנון המוקדם ובחלקו המרכזי של מונדר בביצוע העבירות, כמו גם מידת השפעתו על מייס ועל אסייג להגשת תצהירים כוזבים וכן השפעתו של מונדר על ר"ח סמיח בדיר להפקת תעודות המשלוח הפיקטיביות אשר שימשו כראיות לחוב בבקשת הפירוק.

נטען כי יש להתחשב בכך שמונדר היה מי שהפעיל מנגנון של בידוי ראיות תוך תכנון מדוקדק ושידול של אחרים, כשיקול להחמרה בעונשו.

כן נטען לנזק שנגרם מביצוע העבירות נשוא האישום השני.

נטען כי מונדר פעל לשם טשטוש עקבותיו בעזרת תכנית עבריינית שכללה שידול אחרים והונאת בית המשפט ובכך גרם אף לפגיעה קשה בשלטון החוק.

בנוסף נטען כי יש להתחשב אף באישום זה בכך שהעבירות בוצעו לאחר שמונדר נחקר וכאשר החקירה היא שגרמה לו להבין כי עליו ליצור "אליבי" לרכישות הפיקטיביות של דלקים, שנמצאו בחקירה.

בעניין הנסיבות שהביאו את מונדר לביצוע העבירה, נטען כי מונדר ביצע את העבירות במטרה להסוות את העסקאות הפיקטיביות שנועדו להגדיל את רווחי תזקיקים, לאחר שהחלה החקירה בפרשה.

נטען כי פעילותו העבריינית של מונדר נבעה מבצע כסף ומהרצון שלא לפגוע ב"רווחים" שהופקו כתוצאה מהעסקאות הפיקטיביות, ויש לשקול זאת כשיקול נוסף לחומרא.

האישום השלישי

נטען כי מתחם הענישה ההולם ביחס לעבירה של תקיפת עובד ציבור בכוונה להכשילו במילוי תפקידו הינו 12-18 חודשי מאסר בפועל, כאשר המאשימה עותרת לענישה ברף האמצעי של המתחם - 15 חודשי מאסר בפועל ומע"ת.

נטען כי אלימות כנגד עובדי ציבור במטרה להרתיעם מביצוע תפקידם הינה רעה חולה ועל בית המשפט ליתן מענה הולם להתנהגות זו.

נטען כי מונדר התכוון במעשיו למנוע מהחוקרים מלהביאו לחקירה ולא לאפשר להם להמשיך בנסיעה.

צוין כי בהכרעת הדין התייחס בית המשפט למזגו התוקפני של מונדר, הנוטה להתפרצויות כעס כלפי מי שנתפס על ידיו כעוין לו.

נטען כי הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירה הינו חבלות של ממש לחוקרים, וכי בנוסף מדובר בפגיעה בסדרי השלטון.

כן נטען כי מונדר יכול היה להשיג את אותה מטרה, אי המשך החקירה לאחר שהוגשה הצהרת תובע, ע"י שתיקה בחקירה אך הוא בחר לפעול בדרך של אלימות.

ב"כ המאשימה טענה, לגבי כלל האישומים, כי בסעיף 40א לחוק העונשין נקבע כי בגזירת העונש בתוך המתחם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות לעבירה**.

להלן מספר נקודות שהועלו ע"י ב"כ המאשימה במסגרת זו ואשר יש בהן להוות שיקולים לחומרא -

נטען כי יש להתחשב באי לקיחת אחריות מצד מונדר על מעשיו כשיקול לחומרא.

כן נטען כי מונדר לא פעל כלל להסרת המחדלים ולא שילם כל סכום על חשבון תשלומי המס ששולשלו לכיסו שלא כדין.

ב"כ המאשימה טענה כי בידי המאשימה נתפסו כספים בחשבונות הבנק של תזקיקים והמאשימה תעתור לחילוטם.

נטען כי מתוך כספים אלה חולטו 1.4 מיליון ₪ ע"י הבלו לאור חוב של תזקיקים.

נטען כי כל סכום שיחולט הינו מעבר לעונשים שייגזרו ולא במקומם.

בנוסף ב"כ המאשימה טענה כי מונדר לא שיתף פעולה עם חוקריו, אלא הערים קשיים ונהג באופן מתחמק ומתחכם.

מעבר לכך נטען כי לאחר ששוחרר מונדר מחקירת רשויות המס פעל לשיבוש החקירה ולהמצאת אליבי למלאי הדלק הפיקטיבי שנוצר בתזקיקים.

נטען כי נסיבה שניתן היה לשקלה לקולא הינה עוורונו של הנאשם, ואולם בהתאם לסעיף 40(א8), יש בנסיבה זו להקל רק אם היתה לה השפעה על ביצוע העבירה. במקרה זה, נטען כי לא היה בעוורונו של מונדר כדי להשפיע על ביצוע העבירה, ולא עוד אלא שעוורונו לא מנע ממנו להפוך לעבריין בעל עבר פלילי עשיר בתחום המרמה.

עברו הפלילי של מונדר

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הוגש גליון ההרשעות הקודמות של מונדר, ממנו עולה כי יש לחובתו 5 הרשעות קודמות בין השנים 1999-2011.

מונדר הורשע במספר רב של עבירות מרמה והונאה, עבירות על חוק המע"מ, שיבוש מהלכי משפט, תקיפת עובד ציבור, התחזות וזיוף, שוחד, הונאה בכרטיסי חיוב, חדירה לחומר מחשב ועוד.

הנאשם ריצה עונשי מאסר ממושכים.

כך, בגין העבירות בהן הורשע בשנת 2001, שכללו 6 תיקים מצורפים, הוטלו על מונדר 47 חודשי מאסר בפועל.

בנוסף הוטלו על מונדר 30 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות זיוף, שוחד, התחזות, ניהול עסק ללא רשיון, שימוש פוזר באש או בחומר דליק ועוד, בהן הורשע בשנת 2009 - עבירות הקשורות אף הן בתחום הדלק.

כן הוטלו על מונדר 22 חודשי מאסר בפועל בת"פ (פ"ת) 39489-06-10 בו הורשע ביום 19.9.11 בעבירות אי ניהול רשומות או ניהולן נגד ההוראות ושימוש במרמה או בתחבולה, עבירות על חוק מע"מ.

במסגרת תיק זה אף הוטלו על מונדר 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו, שלא יעבור עבירות בהן הורשע.

ב"כ המאשימה טענה כי יש להפעיל מאסר מותנה זה במצטבר לכל עונש שייגזר על מונדר בתיק הנוכחי.

נטען כי הפעלת המאסר המותנה בחופף תעביר למונדר מסר של סלחנות, מקום בו הנאשם חוזר פעם אחר פעם לבצע עבירות חמורות ללא מורא.

ב"כ המאשימה טענה כי כעולה מהאמור לעיל למונדר עבר פלילי מכביד ביותר שבחלקו הגדול רלוונטי להרשעתו בתיק זה.

נטען כי במסגרת ההליכים הפליליים הקודמים שהתקיימו כנגד מונדר, התייחס בית המשפט לאחת לאופיו העברייני ולהעדור המורא שלו ממרות החוק, תוך התעלמותו מהליכים משפטיים תלויים ועומדים כנגדו.

ב"כ המאשימה הפנתה לאמרות שונות של בתי המשפט בעניינו של מונדר, בדבר מסוכנותו, תעוזתו, דפוסי התנהגותו העבריינית, כוחניותו ומזגו החם.

נטען כי מכל האמור לעיל עולה תמונה של מונדר כעברייני רציניסט ומתוחכם, המזלזל בחוק וברשויותיו ויש להתחשב בכך כשיקול משמעותי לחומרא במסגרת גזירת עונשו.

ב"כ המאשימה טענה כי אם תעלה ההגנה טענות בדבר מצבו הבריאותי, הכלכלי או המשפחתי של מונדר כטענות לקולא, הרי שאין להתחשב בטענות אלה.

נטען כי בפסיקה נקבע כי בעבירות כלכליות, הפוגעות בכלל הציבור, יש לנקוט בענישה מחמירה, תוך העדפת האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם.

לאור כל האמור לעיל עתרה המאשימה להטיל על מונדר את העונשים הבאים -

מאסר בפועל בין 9-13 שנים תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר.

3 שנות מאסר על תנאי למשך 3 שנים.

קנס בסך 2-4 מיליון ₪.

בעניינה של הנאשמת 2 - מייס

מייס הורשעה, כאמור, בסיוע לקבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק העונשין, ומסירת תצהיר שקר לפי סעיף 239 לחוק העונשין, במסגרת האישום השני. היא זוכתה זיכוי מלא מהאישום הראשון.

ב"כ המאשימה טענה לחומרת העבירות ולהיותן עבירות הכרוכות בהונאת בית המשפט, אשר אף סייעו למונדר בהסתרת מעשי ההונאה והמרמה אשר תוארו באישום הראשון.

נטען כי מתחם הענישה הינו בין 18-36 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי אף שנקבע כי מייס הושפעה ושוודלה ע"י מונדר להגיש תצהירים שקריים, הרי שבית המשפט קבע כי אין לקבל את הטענה שלא ידעה על שקריות המצג שיצרה בתצהירה, וכי אין לקבל את טענותיה שהדברים נעשו בתום לב.

ב"כ המאשימה טענה כי לנוכח עברה הפלילי הנקי של מייס, יש להטיל עליה עונש בחלקו האמצעי של מתחם הענישה ההולם.

בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות לעבירה, נטען כי מייס בחרה לנהל את משפטה עד תום, ולא פעלה להסרת המחדלים של תזקיקים, שהיא רשומה בה כמנהלת.

נטען כי אין מקום להתחשב בנסיבות אישיות, מצב בריאותי או מצב כלכלי, מהטעמים שפורטו לעיל.

לאור האמור לעיל, עתרה המאשימה לגזור על מייס את העונשים הבאים -

בין 18-36 חודשי מאסר בפועל.

3 שנות מאסר על תנאי למשך 3 שנים.

קנס בסך 500,000 - 1,000,000 ₪.

בעניינו של הנאשם 3 - מוזהר

ב"כ המאשימה טענה כי מוזהר הורשע כמסייע למונדר באותן עבירות, וביחס לאותו סכום של חשבוניות פיקטיביות.

נטען כי ע"פ סעיף 117 (ב1) לחוק מע"מ, דינו של מי שפועל לכך שאדם אחר יתחמק ממס, כדין המבצע העיקרי של העבירה, קרי 5 שנות מאסר.

נטען כי לאור זאת טוענת המאשימה לאותו מתחם ענישה שנטען בעניינו של מונדר, אלא שלאור הרשעתו כמסייע תטען המאשימה כי יש להטיל על מוזהר ענישה באמצעו של המתחם.

לגבי נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה נטען כי מוזהר בחר לנהל את משפטו עד תום, מבלי שלקח אחריות על מעשיו, ואף הוא לא פעל להסרת המחדלים.

כן נטען לחוסר שיתוף פעולה של מוזהר בהליך החקירה, תוך מתן תשובות מתחמקות ומתחמקות.

נטען כי לגבי הטענות שיש להקל עם הנאשם לנוכח נסיבות חיים קשות, לנוכח העוורון מלידה, הרי שיש מקום להקל מסיבה זו רק אם היתה לכך השפעה על ביצוע העבירה.

נטען כי בעניינו של מוזהר, כמו גם בעניינו של מונדר, נכותו לא מנעה ממנו לבצע את העבירות נשוא כתב האישום ולהפוך לעבריין רצידיביסט.

עברו הפלילי של מוזהר

לענין עברו הפלילי של מוזהר, הוגש גליון ההרשעות הקודמות שלו ממנו עולה כי לחובתו רשומות 2 הרשעות קודמות מהשנים 2002 ו-2003, אשר התיישנו.

בשנת 2002 הורשע בצירוף 4 תיקים, בעבירות התחזות, חדירה למחשב, שיבוש הליכי משפט, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף בנסיבות מחמירות ועוד.

בגין עבירות אלה הוטלו על מוזהר 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בשנת 2003 הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג ונדון למע"ת.

ב"כ המאשימה טענה, כפי שטענה בעניינם של הנאשמים האחרים, כי אין מקום להתחשב בנסיבות אישיות, בריאותיות או כלכליות, באם ההגנה תעלה טענות אלה.

לאור כל האמור לעיל עתרה המאשימה להטיל על מוזהר את העונשים הבאים -

מאסר בפועל בין 7-10 שנים.

3 שנות מאסר על תנאי למשך 3 שנים.

קנס בסך 2-4 מיליון ₪.

בעניינה של הנאשמת 4 - תזקיקים

נטען כי תזקיקים הורשעה בכל העבירות שיוחסו לה.

המאשימה עתרה להטיל על החברה קנס בסך שבין 2-4 מיליון ₪.

(2) טיעונים וראיות לעונש מטעם ההגנה

ראיות ההגנה לעונש לגבי הנאשמים מונדר ומוזהר

בדיון שהתקיים ביום 2.12.15 נשמעו מספר עדי אופי בעניינם של הנאשמים דן.

עו"ד אנואר פריג' העיד כי הוא בעל הכרות מעמיקה ורבת שנים עם משפחת הנאשמים. נטען כי המשפחה הינה משפחה נזקקת בכל המובנים. עו"ד פריג' התייחס למצבו של מונדר מאז מעצרו, ולתחושת הקורבנות שהוא חש. לדבריו, התחושה היא כי בפרשה זו קיימים גורמים נוספים שלא אותרו ולא ננקטו נגדם הליכים ואשר ניצלו את העוורון של מונדר במובן זה שנתנו לו לחשוב שהוא מרכז העניינים.

נטען כי מונדר ומוזהר היו פעילים בקידום החברה בה הם חיים, על אף עוורונם, וכי הם בעלי איכויות חברתיות ורצון לתרום לחברה.

מר ששון נאדר, ראש עיריית כפר קאסם לשעבר, העיד כי יש לו הכרות אישית עם משפחת הנאשמים ועם הנאשמים מילדותם.

נטען כי נעשו מאמצים רבים בכדי לשלבם בחברה על אף עוורונם.

מר נאדר העיד כי הוא מכיר את מוזהר, שהיה חבר מועצה בתקופת כהונתו כראש עיריית כפר קאסם. נטען כי מוזהר היה חבר מועצה מאמצע שנת 2010 עד שנת 2013, מבלי ששולם לו שכר על כך.

נטען כי מוזהר היה ממונה מטעם העירייה על בית ספר שמיועד לאוכלוסיה נזקקת לסיעוד, בו לומדים תלמידים עם נכות ראייה, נכות פיזית ועוד.

נטען כי מוזהר תרם רבות מנסיונו האישי לבית הספר הזה.

נטען כי הנאשמים הינם בעלי תרומה חיובית לחברה.

העד העיד כי מוזהר מכהן איתו בוועדת הסולחה מטעם העירייה וממלא בה תפקיד חשוב. נטען כי לוועדת הסולחה תפקיד משמעותי ואף בית המשפט מפנה מקרים מסויימים אליה.

מר נאדר טען כי אנשים עם לקות ראייה יכולים להיות נטל על החברה ולהסתגר בתוך עצמם, תוך קבלת הטבות מהחברה. נטען כי הנאשמים לא בחרו בדרך זו, אלא פילסו את דרכם בתוך החברה, ביקשו לפרנס את עצמם בכבוד ולחיות בכבוד, על אף הקשיים אשר באים לידי ביטוי באופן חריף יותר בחברה הערבית.

נטען כי על המדינה לקדם את אנשים כדוגמת הנאשמים ולאפשר להם להתקיים באופן עצמאי ולתרום לחברה.

גב' היבא בדיר, אשתו של מוזהר, העידה כי לבני הזוג ארבעה ילדים בגילאי 9 - 3 שנים.

נטען לקשר טוב וחם בין הילדים לאביהם, וכי באם ייגזר עליו עונש מאסר תגרם פגיעה קשה בילדים ובמשפחה כולה, ולאור זאת ביקשה התחשבותו של בית המשפט בנאשם.

הטיעונים לעונש בעניינם של מונדר ומוזהר

ב"כ הנאשמים טענו כי אין מקום לעתירת המאשימה להטלת ענישה זהה בעניינם של שני הנאשמים. נטען כי מהכרעת

הדין עולה באופן ברור כי חלקו של מוזהר היה טכני וקטן בהרבה מחלקו של מונדר וכי יוחסו לו עבירות של סיוע לעבירות, בשונה מביצוען בפועל.

ב"כ הנאשמים טענו כי יש לראות במתואר באישום הראשון כמסכת עובדתית אחת, ולא כפי שטענה המאשימה - 3 אירועים שונים.

נטען כי על מנת לקבוע את מתחם הענישה הראוי יש להתייחס לערך המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לגבי הערך החברתי שנפגע נטען כי מידת הפגיעה נגזרת מהיקף הפגיעה בקופה הציבורית, משמע, סך המס אשר לא שולם.

ב"כ הנאשמים טענו כי מונדר הורשע בשימוש בחשבוניות פיקטיביות בסך של כ - 124,000,000 ₪ וכי המאשימה טענה שהמס אותו שלשל לכיסו מגיע לסך של כ-22 מיליון ₪.

ב"כ הנאשמים טענו כי אין ממש בקביעה זו וכי העלמת המס שנעשתה בפועל היתה מינורית ושולית ביחס לחשבוניות הפיקטיביות.

נטען כי יש לכך השלכה משמעותית על מתחם הענישה ההולם.

בדין שהתקיים ביום 2.12.15 טען עו"ד יגר מטעם הנאשמים טענות חשבונאיות לגבי הנזק שנגרם לקופת המדינה כתוצאה מהשימוש בחשבוניות הפיקטיביות.

נטען כי בהתאם לטענת המאשימה ולהכרעת הדין אחוז הערך המוסף שנוצר בהתאם לפסילת החשבוניות הגיע ל- 32.9% ולאור זאת המע"מ שלא שולם הגיע לסך של 20,839,496 ₪.

נטען כי תוצאה זו יוצרת מצב חשבונאי חדש שלא עולה בקנה אחד עם מרווח השיווק שקיים בפועל בענף הדלק.

בהקשר זה הציגו ב"כ הנאשמים דו"חות כספיים של ארבע חברות הדלק המובילות בשוק.

נטען כי האחוז של הרווח התפעולי מגיע ל- 1.66% במקרה הנמוך ביותר ו - 4.8% אחוז במקרה הגבוה, וזאת כאשר מדובר בחמש חברות הדלק המובילות בישראל העוסקות בשיווק דלק.

נטען כי האחוזים הנ"ל נמוכים לאין שיעור מהערך המוסף שנוצר לנאשמת לאור הכרעת הדין.

ב"כ הנאשמים טענו כי אם נשווה את המכירות המאושרות מול הקניות המאושרות נוצר ערך מוסף אדיר שאינו עולה בקנה אחד עם שיעורי הרווח המקובלים בענף.

ב"כ הנאשמים טענו כי אם נקבע כי הנאשמת מכרה דלקים ב-300 מיליון ש"ח היא היתה חייבת לקנות דלקים לפחות

בכמות ליטרים או בסכום שיתאם, אחרת אנו מגיעים למצב אבסורד של ערך מוסף שהוא קרוב ל-33 אחוז.

לכן נטען כי המסקנה המתבקשת, לאור ההשוואה לחברות הדלק הגדולות ולרווח התפעולי שלהם, הינה כי תזקיקים היתה חייבת לקנות דלקים.

נטען כי אף אם בית המשפט לא קיבל חלק מהקניות שלה, הרי שבכדי ליצור מחזור של 300 מיליון ₪, חייבת היתה הנאשמת לקנות דלקים.

בנסיבות אלו הוצע ע"י ב"כ הנאשמים 3 חלופות, מבחינה חשבונאית, כדי להציע ערך מוסף שהוא מקובל פחות או יותר באגף הדלקים וסיטונאות.

נטען כי בהתאם לערך המוסף הנמוך ביותר כפי שהוצג בנתוני חברות הדלק, מדובר ברווח תפעולי של 1.95%, ובמצב זה מחזור מכירות של 383 מיליון ₪ אמור להניב ערך מוסף של 7,484,000 ₪ ועל סכום זה המע"מ שצריך לשלמו הינו בסך 1,197,454 ₪.

נטען כי אם ינוכה מסך זה הסכום ששילמה תזקיקים לפי הכרעת הדין - בסך 363,653 ₪, הרי שיותר חוב של 833,000 ₪ בגין מע"מ.

חלופה שניה שהוצעה היתה לפי הערך המוסף הגבוה בענף, שהינו רווח תפעולי של 4.8%.

במצב זה נטען, ע"פ אותם נתונים שפורטו לעיל, כי המע"מ שלא שולם מגיע לסך של כ-3 מיליון ₪, בניכוי 363,653 ₪ ששילמה הנאשמת, כך שהחוב עומד על 2,676,039 ₪.

הוצגה חלופה שלישית המתבססת על חישובי תנועות מלאי שנערכו בידי נציג המאשימה - החוקר מוטי טולדו ולפי חלופה זו חוב המע"מ עומד על 3,766,935 ₪.

לאור זאת טענו ב"כ הנאשמים כי גם אם נגרם נזק כלשהו לקופת המדינה, הרי שלאור החלופות שהוצגו, מדובר בנזק מינורי בהרבה מזה שהמאשימה מייחסת לתזקיקים, וניתן אף לתקנו באופן של סילוק המחדל על ידי הנאשמת.

טענות אלה התייחסו לאישום הראשון בלבד.

לגבי האישום השני - נטען כי האישום השני, על פי הכרעת הדין, הוא תולדה של האישום הראשון והוא נוצר באופן כרונולוגי כתוצאה מפתחת החקירה, כאשר במהלך החקירה הוטח בפני הנחקרים כי החשבוניות נשוא האישום הראשון יצרו מצב של עודף מלאי בדלקים.

בנסיבות אלה נקבע בהכרעת הדין כי מטרת המעשים המפורטים באישום השני היתה לחפות על תוצאות המעשים שנעשו בהתאם לאישום הראשון.

נטען כי נסיון זה לא צלח, ועל כן במבחן התוצאה לא נגרם נזק כלכלי למדינה כתוצאה מהאישום השני.

נטען כי אי גרימת נזק כלכלי לאוצר המדינה במבחן התוצאה יש לו משקל כבד כשבית המשפט בא לגזור את דינם של הנאשמים ומדובר בגורם משמעותי במסגרת כלל הגורמים בשקלול העונש.

לעניין מתחם הענישה, ב"כ הנאשמים הפנו לפסיקה רבה בעניינים דומים כאשר נטען כי ברוב פסקי הדין הורשעו הנאשמים אף בעבירה החמורה של הלבנת הון, עבירה אשר בה לא הואשמו הנאשמים בענייננו.

בת"פ (מחוזי י-ם) 434/09 **מד"י נ' דדוש** הורשע הנאשם, בעל עבר פלילי, על פי הודאתו בשימוש בחשבוניות פיקטיביות בסך 63 מליון ₪, כאשר סכום המע"מ עמד על 9.3 מליון.

בית המשפט גזר על הנאשם 36 חודשי מאסר, וקנס בסך 50,000 ₪.

במסגרת הערעור על גזר הדין הפחית בית המשפט העליון את עונשו של הנאשם ל- 28 חודשי מאסר מכח עקרון אחידות הענישה ביחס למעורבים אחרים שחלקם ומעמדם בהיררכיה העבריינית היה גדול יותר. יצוין כי לזכות הנאשם עמד גילוי מרצון של הפרשה לרשויות וחלופ זמן של ארבע שנים בין גילוי הפרשה להגשת כתב האישום.

נטען כי בתיק זה ניתן ללמוד אף על מתחם הענישה ההולם בעניינו של מוזהר, שכן באותו מקרה נדון, בתיק נפרד - ת"פ (מחוזי י-ם) 3052-07 **מד"י נ' סיטבון ואח'**, עניינו של מעורב אחר, בשם זקן, שיוחס לו פעולות רבות בתיק, והוא נידון לריצוי 6 חודשי עבודות שירות.

נטען כי באותו תיק הורשע נאשם נוסף בשם אלחדד. אלחדד הורשע על פי הודאתו במתן אמצעים לביצוע פשע ובסיוע לקבלת דבר במרמה וכן צרף תיק נוסף של הוצאת חשבוניות פיקטיביות ב-11 הזדמנויות, ובגין שני כתבי האישום הוא נדון ל-6 חודשי עבודות שירות. נטען כי רף ענישה זה רלוונטי לעניינו של מוזהר.

בת"פ (מחוזי מרכז) 51126-07-13 **מד"י נ' גבאי** נדון עניינו של נאשם ששמו הוזכר אף בפרשה שבענייננו.

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות סחיטה באיומים, קשירת קשר לפשע, שיבוש מהלכי משפט ועבירות לפי חוק מע"מ.

בית המשפט גזר על הנאשם, בהתאם להסדר הטיעון, 33 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 100,000 ₪.

מדובר בנאשם בעל עבר פלילי שהתיישן, ובכתב אישום שתוקן לקולא על רקע קושי ראייתי.

בת"פ (מחוזי ת"א) 40028/05 **מד"י נ' ברדה** הורשע הנאשם, בעל עבר פלילי עשיר, במסגרת הסדר טיעון, ב-5 אישומים שונים וכן צרף שני תיקים נוספים, כך בסה"כ הורשע ב-3 פרשיות שונות.

הנאשם הורשע בעבירות חמורות של זיופים, קשירת קשר לפשע, וכן הוצאת חשבוניות פיקטיביות.

בית המשפט גזר עליו בגין כלל העבירות 56 חודשי מאסר. יצוין כי בית המשפט ציין שהוא מקל עם הנאשם לנוכח

ההודאה ושיתוף הפעולה שלו ונכונותו להעיד נגד מעורבים אחרים בפרשה וכן את חלוף הזמן עד להגשת כתב האישום.

ב"כ הנאשמים הפנו לת"פ (מחוזי ת"א) 21218-07-13 **מד"י נ' שפק ואח'**. במקרה זה הורשעו הנאשמים על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בפרשה חמורה של הונאת מס רחבת היקף. נטען כי מדובר בפרשה נרחבת בהרבה מהפרשה שבענייננו, בה סכום המע"מ שלא שולם הגיע לסך של 43 מליון ₪ וכן הוצאו ע"י הנאשם עצמו חשבוניות פיקטיביות מחברות בבעלותו בסך של 151 מליון ₪.

בית המשפט גזר על הנאשם 1 58 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם 7, שסכום המע"מ בעניינו עמד על 47 מליון ₪, 54 חודשי מאסר אשר הופחתו ל- 50 חודשים במסגרת הערעור. יצוין כי לנאשמים לא היה עבר פלילי רלוונטי.

מתחם הענישה, שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי לנאשמים אלה, אלמלא הסדר הטיעון, היה בין 5 ל-8 שנות מאסר, וקנס בין חצי מליון למליון ש"ח, אך הקל בעונשיהם לנוכח ההסדר, שמצא אותו סביר, הגם שהוא חורג ממתחם העונש הראוי.

הוגשה פסיקה נוספת ברוח זו, כאשר בכל המקרים מדובר בנאשמים שהודו במסגרת הסדרי טיעון.

בעניינו של מוזהר הוגש גזר הדין בת"פ (שלום ת"א) 3868-06-10 **מד"י נ' לטין**.

נטען כי פסק הדין אינו חלוט והוגש עליו ערעור שטרם נדון.

באותו ענין הורשע הנאשם, בעל 50% נכות ובעל עבר פלילי לא מכביד, במסגרת הסדר טיעון, בכך שסייע לאחרים (אף הם קשורים לפרשה שבפני - קנרש ואוסקר, וכן מורגנשטרן) לרמות את רשויות המס באמצעות שימוש בחשבוניות פיקטיביות בסך של 2 מיליארד שקל כאשר הנזק לקופת המדינה 200 מליון ₪.

בית המשפט אבחן בין הנאשם כמסייע לבין המבצעים העיקריים, וקבע כי עונשו של הנאשם יועמד על תקופת מעצרו - שלושה וחצי חודשים, זאת לאור אי התאמה של הנאשם לביצוע עבודות שירות. ברקע גזר הדין המקל עמדה קרבתו של הנאשם לסייג של העדר אחריות פלילית עקב מחלת נפש, והיותו מי שעמד בתחתית הפירמידה העבריינית, כשהוא למעשה חסר כל. בית המשפט ציין, כי נוכח חולשתו האישיותית שימש למעשה כאיש קש שנוצל ע"י המעורבים האחרים.

לענין מוזהר - נטען כי בית המשפט קבע בעניינו כי תפקידו בחברה היה טכני ולוגיסטי ובסופו של יום הוא הורשע בסיוע למונדר. כמו כן, הוא הורשע כמסייע באישום הראשון בלבד, ולא הואשם ביתר האישומים בהם הורשע מונדר.

בענין האישום השני, הפנו ב"כ הנאשמים לעפ"ג (מחוזי מרכז) 57010-05-12 **עובדיה נ' מד"י** בו הורשע הנאשם 1 במסגרת הסדר טיעון בכך שכשכיר בחברה גנב כספים וסייע לאחרים לקבל כספים במרמה מהביטוח הלאומי ע"י דיווח על עובדים פיקטיביים והפקת דו"חות פיקטיביים. הנאשם הורשע בעבירות של קשירת קשר, רישום כוזב במסמכי תאגיד, סיוע לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וסיוע לקבלת דבר במרמה.

הנאשם גנב מהחברה מעל 600,000 ₪ והעלים הכנסות בקרוב ל-900,000 ₪.

הנאשם 2 הורשע, אף הוא בהסדר טיעון, בסיוע לנאשם 1.

בית המשפט גזר על הנאשם 1 20 חודשי מאסר בפועל, אשר הופחתו ל-15 חודשי מאסר במסגרת הערעור, לאור הסרת המחדלים בסכום של 1.7 מליון ש"ח לאחר גזר הדין, וכן לנוכח הליך שיקומי שעבר הנאשם ולנוכח חלוף הזמן.

על הנאשם 2 נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, אשר הופחתו ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות במסגרת הערעור, לנוכח מצבו הרפואי הקשה כסובל ממחלה ממארת.

הוגשה פסיקה נוספת ברוח זו, אף היא במסגרת הסדרי טיעון.

לענין האישום השלישי - ב"כ הנאשמים הפנו לת"פ (שלום רמלה) 13931-07-14 **משטרת ישראל נ' גרבווע**. נטען כי מדובר במקרה חמור בו הנאשם, בהיותו בבית הסוהר, רץ לעבר סוהר עם ידיים מונפות, היכה אותו בפניו ולאחר מכן נגח בפני סוהר נוסף.

הנאשם הורשע על פי הודאתו ונדון לחודשיים מאסר, כאשר רק חודש במצטבר לעונש המאסר שריצה.

בת"פ (שלום ב"ש) 15668/09/13 **מד"י נ' צגאי**, תקף הנאשם, בעל עבר פלילי, סוהר וגרם לו חבלה חמורה ביותר. הנאשם הורשע על פי הודאתו ונדון לחודש מאסר בעבודות שירות.

ב"כ הנאשמים התייחסו לנסיבות התקיפה נשוא האישום השלישי.

נטען כי מונדר ביקש לא להיחקר לאחר שהוגשה הצהרת תובע, לפי הוראות סניגוריו. נטען כי החוקרים לא אפשרו לנאשם להיוועץ טלפונית עם עורכי דינו בטרם הובל מבית המעצר לחדר החקירות, ויתכן שלו היו החוקרים מאפשרים זאת היה נמנע האירוע כולו.

נטען כי מתחם הענישה שנטען ע"י המאשימה הינו מוגזם בנסיבות העניין.

ב"כ הנאשמים טענו כי במתחם הענישה יש לקחת בחשבון כשיקול משמעותי את נכותם של שני הנאשמים שהינם נכים 100% בגין עוורונם.

נטען כי ישנה פסיקה חדשה ומאמרים שמתייחסים לנכותם של נאשמים שהורשעו בבית המשפט, ובהם נכתב כי במקרים מיוחדים יש לקבוע מתחם ענישה ביחס לעבירה, על פי נסיבותיה, ויש להוסיף ולגזור התאמה של מתחם הענישה עצמו לנסיבות המיוחדות של הנאשם המיוחד. הסניגורים הפנו לת"פ (ק"ג) 1176/09 **מד"י נ' י' ב' ש'**, ומאמרה של פרופ' ר' קנאי, לקראת יישום ראוי של תיקון 113 - הערות ראשוניות, **הסניגור** 196 עמ' 5, 9).

לגבי רכיב הקנס, נטען כי יש לדחות את עתירת המאשימה בכל הנוגע לגובה הקנסות אותם ביקשה להשית על

הנאשמים.

נטען כי קנסות בסכום של 2-4 מיליון ₪ אינם עולים בקנה אחד עם הקנסות המוטלים במקרים דומים בהתאם לפסיקה שאוזכרה ע"י ב"כ הנאשמים.

כן נטען כי אין מקום להשוואה בין מונדר למוזהר, כפי שנטען לעיל. נטען כי אין מקום לעתירת המאשימה לענישה מחמירה בעניינו ולהשוואתו למונדר.

בנוסף נטען כי עתירת המאשימה עומדת בניגוד לסעיף 40 לחוק העונשין הקובע כי יש להתחשב ביכולת הכלכלית של הנאשם בקביעת מתחם העונש ההולם.

נטען כי בהתאם לכך חובה להידרש למצבם הכלכלי של הנאשמים, שכן לבירור זה השלכה ממשית על קביעת מתחם הענישה ההולם.

כן נטען כי הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה הינה מלפני כניסת תיקון 113 לתוקף, וכי בהתאם לפסיקה עדכנית, אליה הפנו ב"כ הנאשמים, מתחשבים בתי המשפט ביכולת כלכלית בקביעת מתחם הענישה בעבירות קנס.

בהקשר זה נטען כי מצבם הכלכלי של הנאשמים ירוד מאוד וכי מונדר אינו בעל נכסים כלל והתגורר בבית הוריו עד מעצרו.

לגבי מוזהר, נטען כי הוא נשוי ואב ל-4 ילדים קטנים וכי הוא ואשתו אינם עובדים כיום, ומתקיימים מקצבת ביטוח לאומי וכן אינם בעלי נכסים ומתגוררים מעל בית הוריהם.

צורפו מסמכי מ"ל וכן מכתב הוקרה לפועלו הציבורי-חברתי בשנים 2011-2012 מראש עיריית כפר קאסם עו"ד עאדל בדיר. כן צורף מכתב של עו"ס מהלשכה לשירותים חברתיים בכפר קאסם, המכיר את משפחתו של מוזהר, על מאמציו להשתלב בחברה באופן מתפקד ותרומי חרף מוגבלותו, ועל הפגיעה הצפויה במשפחתו וילדיו אם יישלח למאסר.

לאור כל האמור לעיל טענו ב"כ הנאשמים כי מתחם הענישה ההולם הינו כדלקמן:

בעניינו של מונדר -

באישום הראשון - בין 25 עד 45 חודשי מאסר.

באישום השני - בין 5 חודשי מאסר עד 15 חודשי מאסר.

באישום השלישי - מחודש עד שישה חודשים.

נטען כי לגבי אדם הסובל מ 100% נכות בגין עוורון, הרי שלפי הפסיקה הענישה ההולמת הינה -

באישום הראשון - בין 6 ל-11 חודשי מאסר.

באישום השני - מחודש עד ארבעה חודשים.

באישום השלישי - 10 ימי מאסר עד חודש מאסר.

בעניינו של מוזהר -

נטען כי המתחם ההולם הינו בין 3 ל-6 חודשי עבודות שירות.

נטען כי לגבי נאשם הסובל מ-100% נכות בשל עוורונו, המתחם ההולם הינו עד חודשיים עבודות שירות.

נטען כי מדובר בנאשם שהוא נעדר פלילי (לנוכח ההתיישנות) ושהורשע בסיוע.

ב"כ הנאשמים התייחסו לשהותו הארוכה של מונדר במעצר.

נטען כי מדובר בשהייה בתנאים קשים הן מבחינת החופשות והן מבחינת הביקורים, ויש להתחשב בכך במסגרת גזר דינו.

צוין כי בהתחשב בנכותו של מונדר שהותו במעצר תקופה ארוכה והמעברים הינם קשים בהרבה מאלה של עציר רגיל.

נטען כי יש להתחשב בחלוקף הזמן כשיקול לקולא וכי טענות המאשימה בענין זה דינן להידחות.

נטען כי התארכות ההליכים לא נבעה מהתנהלות הנאשמים וכי אי התייצבות עדים אין לזקוף לחובתם.

כן נטען כי לאור התוצאה אשר במסגרתה זוכו הנאשמים מחלק מהאישומים ולאור העובדה כי בהכרעת הדין הופחת סכום החשבוניות, הרי שהיה טעם בניהול ההוכחות, ולא מדובר בהליך סרק.

לגבי עברו הפלילי של מונדר, ב"כ הנאשמים טענו כי אין לקבל את טענת ב"כ המאשימה ביחס למשקל הרב שיש לתת לעברו הפלילי, ולכך שמדובר בעבריון שריצה תקופות מאסר וחזר לסורו.

נטען כי הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה משנת 2011. כן נטען כי הנאשם כיום מבוגר יותר ויש להתחשב בכך.

ב"כ הנאשמים טענו כי ב"כ המאשימה נהגה שלא כראוי כאשר ציטטה הערות של בתי המשפט השונים בהארכות מעצר לגבי תפקודו של מונדר וביקשה בכך להשחיר את פניו.

כן נטען כי ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה שלא ניתן ללמוד ממנה לעניינו, בהיותה פסיקה המתייחסת למקרים חמורים

בהרבה.

כך נטען לגבי ת"פ 38119-03-11 **מד"י נ' בראנס ואח'**, כי מדובר במקרה חמור בנסיבותיו ובהיקף העבירות.

נטען כי באותו ענין הורשע הנאשם ב-11,686 עבירות, במסגרת 18 אישומים, כאשר סכום המע"מ הינו כ-115 מיליון ₪.

נטען כי גם לגבי הנאשמים האחרים שם היה מדובר בעבירות חמורות, כך הנאשם עזרן הורשע ב-1500 עבירות במסגרת 5 פרשיות שונות וב-10 אישומים, כשסכום המע"מ בעניינו - 20 מיליון ₪.

נטען כי ב"כ המאשימה לא התייחסה לגזר הדין הסופי כפי שהתקבל לבסוף לאחר הליכי הערעור ואשר בו הופחתו עונשיהם של הנאשמים באופן משמעותי.

נטען כי בערעור עונשו של בראנס הופחת מ-11 שנות מאסר ל-9.5, עונשו של עזרן הופחת מ-6 שנים ל-5 שנים, ועונשו של שבת הופחת מ-8 שנים ל-6.5 שנים.

פסיקה נוספת שאוזכרה ע"י המאשימה ואשר לגביה טענו ב"כ הנאשמים הינה ע"פ (מחוזי ת"א) 71687/02 **עיני ואח' נ' מד"י**.

נטען כי מדובר בפסק דין חמור מאוד בו נדונו עבירות של הלבנת הון בבית משפט מחוזי וכן עבירות זיוף קשות ביותר ועבירות מרמה. נטען כי באותו מקרה השמידו הנאשמים או העלימו את ספר החשבונות של החברה בכדי להתחמק מממצאים פליליים ובית המשפט נתן לכך משקל רב לחומרא.

נטען כי אין ללמוד מתיק זה לענייננו בהיותו חמור באופן משמעותי הן בהיקפי העבירות והן בנסיבותיו.

ב"כ הנאשמים טענו טענות דומות אף בענין ת"פ 8292/02, ובענין ע"פ 3336/12.

נטען כאמור כי ב"כ המאשימה לא התייחסה לגזרי הדין הסופיים שניתנו בערעורים ביחס לחלק מפסקי הדין שאוזכרו ומדובר בשגגה שאינה ראויה במסגרת האחריות הממלכתית המוטלת על המאשימה בטיעוניה לעונש.

נטען כי המאשימה ייחסה למוזהר עבר פלילי בעוד שעבר זה התיישן ועל כן לא היה מקום לציין זאת כלל.

נטען כי מוזהר מעולם לא ריצה עונש מאסר.

ב"כ הנאשמים טענו כי אף בהתייחס לעברו הפלילי של מונדר, מן הראוי היה לציין כי בת"פ 40250/99, שהוגש ע"י המאשימה, זוכה הנאשם בבית המשפט העליון מארבעה אישומים בע"פ 10343/01, ועונש המאסר שהוטל עליו הופחת בלמעלה משנה (מ-64 חודשי מאסר ל-47).

לאור כל האמור לעיל עתרו ב"כ הנאשמים לקבל את מתחמי הענישה שהוצגו על ידם, תוך דחיית המתחם שהוצג ע"י המאשימה.

דברי מונדר לבית המשפט

מונדר ביקש לומר את דברו בבית המשפט. הוא ביקש את התחשבות בית המשפט, למרות ההרשעה.

מונדר טען כי עבר קשיים רבים במעצר וכי החל לסבול מבעיות רפואיות כגון לחץ דם ושומנים בדם. כן טען, כי כאדם עוור מדובר בקושי כפול ומכופל.

מונדר טען כי הוא נמצא במעצר 36 חודשים, כאשר בכל התקופה הזו לא יכול היה לקבל טיפול שיקומי, ולא להשתתף בסדנאות, מפאת עוורונו.

הנאשם טען כי הוא מעוניין בטיפול והתחייב להשתתף בטיפול לאחר שחרורו.

הנאשם טען כי ביקש טיפול שיקומי ובשב"ס לא הוצע לו טיפול כנ"ל.

הנאשם טען כי הינו בן 40, ללא אשה וילדים.

נטען כי התארס שבוע לפני מעצרו וכי עד לפני פחות משנה משפחת הכלה חיכתה לשחרורו, אך בחלוף הזמן לא הסכימו להמשיך לחכות ופירקו את האירוסין.

מונדר ביקש להתחשב באחיו, מוזהר, ובמיס.

הוא ביקש כי בית המשפט יסתפק ב-3 שנות המעצר אותן כבר ריצה, ובקשיים שבשהות הארוכה במעצר כמו גם בקשייו הסובייקטיביים כעוור.

כן נטען כי המאשימה מודעת לתרומתו ולעזרתו למדינה במקרים חסויים בהם התנדב לתרום מכישוריו בתחום הסייבר, וכי הוא מוכן ומעוניין להמשיך בכך.

דברי מוזהר לבית המשפט

מוזהר התייחס לקושי בהתמודדות עם העוורון ולכך שמדובר במשפחה חיונית שפועלת לעזור לאחרים ולקדם אחרים, בעלי מוגבלויות בפרט.

מוזהר טען כי הוא פעיל במאבקים חברתיים שונים וכן פעיל בקידום החברה הערבית בכלל.

מוזהר אף התייחס לעזרה בתחום המחשבים והטכנולוגיה, ולכך שהוא עוזר למי שנפגע משימושים שונים של הרשתות החברתיות, כגון הפצת תמונות ופריצה לחשבונות.

מוזהר טען ביחס לאישומים, כי פעל במישור הטכני בלבד בעסק.

הוא ביקש את התחשבות בית המשפט.

דברי אמם של מונדר ומוזהר

אמם של הנאשמים ביקשה אף היא את התחשבות בית המשפט והתייחסה למצב המשפחתי המורכב ולכך שמונדר, מוזהר ואח נוסף שלהם הינם עוורים שגודלו על ידה ללא עזרה והדרכה.

כן טענה, כי מונדר הינו אדם שעוזר לסביבתו ואינו בעל אופי עברייני.

בקשות החילוט

ב"כ המאשימה ביקשה כי יבוצע חילוט של כספי תזקיקים מ-2 חשבונות בנק - בבנק ירושלים ובבנק הפועלים. לגבי שני החשבונות בבנק מזרחי טפחות נתבקשה הסרה של צו התפיסה לפי סעיף 32 לחסד"פ, אך הכסף עדיין נשאר מעוקל במסגרת הליך אזרחי לפי סעיף 112 א' לחוק מע"מ.

ב"כ המאשימה הגישה את היתרות לגבי 2 החשבונות של תזקיקים - בבנק ירושלים יש בחשבון 686,686 ₪ ובבנק הפועלים יש 2,100,142 ₪.

נטען כי בבנק ירושלים היה סכום שחולט על ידי הבלו לפי כתב ערבות בסכום של כ- 1,400,000 ₪.

בבנק פועלים היו בעת תפיסת החשבון, באפריל 2013 - 2,146,501 ₪.

מונדר טען כי ככל הידוע לו, הבלו חילט 2,500,000 ₪ מתוך החשבון. נטען כי הבלו שיך לרשות המסים, וכי החילוט נעשה בגלל כתב האישום והמעצר. נטען כי מדובר בנזק ישיר שנגרם לנאשמים בגלל ההליכים הפליליים.

ב"כ המאשימה צרפה את צו ההקפאה של השופט מזרחי והודיעה כי תצרף דו"ח תנועות מכל חשבון ותדאג להגשתו לבית המשפט.

לאור עתירת ב"כ המאשימה ניתנה החלטה ביום 2.12.15 לפיה צוי התפיסה במסגרת התיק הפלילי לגבי החשבונות בבנק מזרחי טפחות - חשבון מס' 1617175 בסניף 31 השייך לתזקיקים וחשבון מס' 162916 בסניף 31 השייך למייס - מבוטלים.

ב"כ הנאשמים הסכימו לבקשות החילוט בתנאי שבית משפט יראה בכך הסרת מחדל חלקי או מלא.

מונדר טען כי מדובר גם בכספים שנכנסו לחשבונות לאחר הצו, ואשר הצו לא חל עליהם ובהם 600,000 ₪ בבנק הפועלים ובכל זאת ניתנה הסכמה לחילוטם, למרות שבקשת החילוט והצו לא כוללים אותם, זאת, על חשבון העונש.

מונדר עתר לקבלת חופשה בת 7 ימים בתנאי מעצר בית מלא, במידה ויגזר עליו עונש מאסר נוסף על תקופת מעצרו, זאת לצורך התארגנותו ובהתחשב בתקופת המעצר הארוכה.

הנאשם ביקש להתחשב בכך שבתור מאסר שלישי לא יקבל ניכוי שליש.

ראיות ההגנה לעונש בעניינה של מייס

מר מוסטפא משהור הוא בעל משרד חקירות מורשה כחוק קרוב ל- 20 שנה.

הוא העיד איך נוצר הקשר בינו לבין מייס, וכי הוא מכיר אותה כבר כ- 13-14 שנים.

נטען כי מייס הייתה מתאמנת במשרדו ואחר כך עבדה אצלו כחוקרת עד להקפאת הרשיון עקב פרשה זו.

נטען כי מאז שהוקפא רשיונה היא מועסקת במשרד כמתמללת או בתפקידים טכניים אחרים, שכן לא ניתן להעסיקה כחוקרת.

העד העיד כי הנאשמת עמדה בכל המטלות שהוטלו עליה וכי הוא נתן בה אמון מלא, אף במשימות הדורשות דיוק רב.

כן העיד כי מדובר בבחורה אמינה, ישרה וכי עבדה בתיקים רבים בהם נדרשה להעיד בבית המשפט מבלי שהתעוררה כל בעיה בעניינה.

נטען כי על אף שחיצונית היא נראית כאישה חזקה, מדובר בבחורה נאיבית ופשוטה שלא מתאים לה להסתבך בפרשיה כמו זו נשוא כתב האישום.

טיעוני הסניגור לעונש בעניינה של מייס

בא כוחה של מייס עתר לסיום התיק בעניינה בצו של"צ ללא הרשעה בהתאם לסמכותו של בית המשפט לפי סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי, זאת בהתחשב בעברה הנקי של הנאשמת ובהתחשב בכך שזכותה מרוב האישומים שיוחסו לה.

כן נטען כי יש להתחשב במעורבותה המשנית והפסיבית בביצוע העבירה, כפי שעולה מהכרעת הדין.

ב"כ הנאשמת התייחס לנסיבותיה האישיות של מייס -

נטען כי הנאשמת הינה בת 36, רווקה, ללא עבר פלילי, תושבת הכפר ריינה, בעלת תואר ראשון בקרימינולוגיה באוניברסיטת בר אילן, ולקראת סיום לימודיה לתואר שני במנהל עסקים. ב"כ הנאשמת הגיש תעודת בוגרת אוניברסיטה של מייס.

נטען כי הנאשמת קיבלה רשיון כחוקרת פרטית ועבדה מספר שנים בתחום וכי רשיונה לא חודש מאז החקירה, בעקבות ההסתבכות שלה בפרשה נשוא כתב האישום. הוצג רשיון החוקרת של מייס.

נטען כי למייס אין רקע ונסיון בתחום הדלקים.

נטען כי מייס הועמדה לדין כתוצאה מהכרותה האישית עם מונדר כבת זוגו בעבר.

ב"כ הנאשמת טען כי יש להתחשב בכך שמייס הואשמה כמבצעת בצוותא עם מונדר ומוזהר ולבסוף לאחר שמיעת כל הראיות, בית המשפט זיכה אותה זיכוי מלא מכל עבירות המס שיוחסו לה, והיא הורשעה בשבועת שקר וסיוע לקבלת דבר במרמה.

ב"כ הנאשמת טען כי גם בעניין שני הסעיפים בהם הורשעה הנאשמת, מדובר בסעיפים קלים בחוק העונשין - עבירות מסוג עוון, ולא פשע.

נטען כי העונש על שבועת שקר הוא 3 שנות מאסר, והענישה על עבירה של סיוע לקבלת דבר במרמה, היא לכל היותר שנה וחצי לאור סעיף 32 לחוק העונשין, הקובע כי דינו של המסייע לקבל דבר במרמה, הינו מחצית מהמבצע העיקרי.

ב"כ הנאשמת טען כי קיים פער עצום בין האישומים בכתב האישום לבין התוצאה הסופית בהכרעת הדין.

נטען כי בת"פ (מחוזי ירושלים) 426/09 **מד"י נ' אולמרט**, היה זיכוי בשני האישומים העיקריים והרשעה רק בהפרת אמונים. באותו ענין ציין בית המשפט כי העובדה שהנאשם נאלץ להתמודד עם אישומים קשים מהם הוא זוכה לבסוף, מהווה שיקול ממשי לקולא, וגזר עליו עונש מאסר על תנאי וקנס בלבד.

נטען כי מייס לקחה חלק בפעילות תזקיקים ללא תכנון מוקדם לביצוע עבירות וללא כוונה לשמש אשת קש, אלא מתוך רצון לקידום תעסוקתי, ולכן יש מקום להקל בעונשה.

נטען כי הוכח שמונדר היה הרוח החיה בחברה והוא אשר ידע לתת תשובות לגבי התנהלות החברה. בנוסף נטען כי מייס לא נהנתה מטובות הנאה אסורות, וכל שקיבלה הוא שכר חודשי צנוע.

נטען כי בהכרעת הדין נקבע כי מייס מודרה מהפעילות הפלילית בכל הנוגע לחשבונות הפיקטיביות וכי לא היתה מעורבת כלל באישומים שיוחסו לנאשמים באישום הראשון.

נטען כי מעמדה של מייס בחברה היה כשל פקידה - כפי שהגדיר זאת בית המשפט בהכרעת הדין, וכי למעשה היתה קרוב בפרשה זו, אשר נכנסה לעסק ללא כל ידע או הבנה בתחום, ועל רקע הקשר הזוגי עם מונדר.

נטען כי אף לגבי העבירות בהן הורשעה - הגשת התצהירים, הדבר נעשה בשידולו של מונדר, ויש בכך להדגיש את חלקה המשני והפאסיבי, מול חלקו הדומיננטי והמשמעותי של מונדר.

נטען כי מייס לא היתה מודעת כלל לפעילות הפלילית שנעשתה בחברה, וכי לו היתה מודעת לכך היתה נרתעת מלקחת חלק בפעילות זו.

עוד נטען כי בהתאם לקביעת בית המשפט בהכרעת הדין הרי שמייס הצהירה על עובדות כוזבות, כאשר מדובר בטענות עובדתיות אשר "במקרה הטוב לא היו כלל בידיעתה האישית, ובמקרה הרע ידעה כי הן שקריות" (עמ' 83).

נטען כי אין לומר, בהתאם לקביעה זו, כי מייס ידעה כי מדובר בעובדות שקריות.

נטען כי את הספק במקרה זה יש לפרש לטובת מייס, ולכן יש לראות במעשיה הצהרה על עובדות שלא היו בידיעתה האישית.

ב"כ הנאשמת טען כי מסקנה זו מתיישבת עם כלל הקביעות בהכרעת הדין לגבי העדר מעורבותה הפעילה של מייס בחברה, אל מול פעילותו הדומיננטית של מונדר.

על כן נטען כי בהתאם לקביעות בהכרעת הדין יש למקם את העבירות בהן הורשעה מייס ברף התחתון מבחינה עונשית.

ב"כ הנאשמת טען כי לגבי העבירה של סיוע לקבלת דבר במרמה, מדובר בסיוע לקבלת הנחת הדעת של בית המשפט המחוזי שאישר את פירוקה של חברת דבי. נטען כי לאור זאת, מדובר ברף הנמוך של העבירה מבחינת חומרתה.

ב"כ הנאשמת התייחס לעתירת המאשימה בעניינה של מייס.

נטען כי מתחם ענישה שבין 18-36 חודשים הינו מופרז ומנותק מהקביעות שנקבעו בעניינה כפי שפורט לעיל.

כן נטען כי המאשימה טענה לשליטתו המלאה של מונדר בחברה ולכך שבחר במייס לשמש כאשת קש לאור קרבתו אליה ולנוכח עברה הנקי.

נטען כי דברים אלה של המאשימה בטיעוניה צריכים להוות נימוקים להקלה משמעותית בעונשה של מייס. כן נטען כי אין לקבל את הפסיקה אליה הפנתה המאשימה בהיותה שונה וחמורה באופן משמעותי מעניינה של מייס.

לעניין סעיף 192א לחסד"פ, ב"כ הנאשמת טען כי בענין זה קיימת הצדקה לסיום ההליך באי הרשעה ושל"צ.

נטען כי בהתאם להלכת **כתב** יש מקום לסיום הליך באי הרשעה כאשר הנזק הצפוי להגרם לנאשם בגין הרשעתו אינו פרופורציונלי לנסיבות העבירה.

נטען כי באם תורשע מייס יגרם לה נזק בלתי הפיך אשר אינו מוצדק בהתייחס לחלקה המשני בפרשה נשוא כתב האישום.

נטען כי מייס עומדת ברוב הקריטריונים לאי הרשעה שנקבעו בהלכת **כתב**.

נטען כי מייס נעדרת עבר פלילי וזו לה הרשעה ראשונה ויחידה, כך אף ביחס לחומרת העבירה, אשר הינה מהרף הנמוך ולנסיבות ביצועה, כאשר מייס שימשה בפועל בתפקיד פקידותי ומעורבותה היתה שולית.

נטען לנזק מוחשי שייגרם לה באם תורשע, בהתאם לחוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, תשל"ב-1972, סעיף 4(א)(6) בו נקבע בין תנאי הכשירות לעיסוק כחוקר פרטי כי לדעת הוועדה הממונה אין מניעה מטעמים של עברו, תכונותיו או התנהגותו של המבקש לקבל רשיון.

כן נטען להעדר פגיעה ממונית ולכך שביצוע העבירה לא משקף דפוס של התנהגות כרונית.

נטען כי מייס הינה בחורה בראשית דרכה המקצועית, ולפניה שנות עבודה רבות אשר עלולות להיפגע במקרה של הרשעה.

נטען כי עצם העובדה שמייס נכרכה כנאשמת בתיק זה, לרבות הצורך להגיע לדיונים שנמשכו על פני מספר שנים, כאשר בתקופה זו ישנו חשש וחוסר ודאות, לכל אלה יש ליתן משקל משמעותי לסיום ההליך באי הרשעה.

ב"כ הנאשמת הפנה לת"פ (מחוזי-ים) 14565-09-11 **מד"י נ' אלגמיל ואח'**, לגזר הדין בעניינה של הנאשמת 8 - חנה דוד. נטען כי גזר דין זה מתייחס למעורבים בפרשת חפציבה, כאשר הנאשמת 8 הורשעה בעבירה של סיוע לקבלת דבר במרמה בעבור אחר.

הנאשמת חנה דוד שימשה כאחת הפקידות שעמדה מול הלקוחות של חברה חפציבה, והיא פעלה בהתאם להנחיות מעסיקה ומסרה לפי הנחיותם פרטים לא נכונים של חשבון בנק אליו אמורים להעביר את הכספים. נטען כי מדובר בפרשייה חמורה ביותר, אך מעורבותה של הנאשמת היתה שולית.

נטען כי באותו ענין הועלתה טענה לאי הרשעה, ובסופו של יום הורשעה הנאשמת והוטל עליה עונש של"צ, במסגרת הסדר טיעון.

ב"כ הנאשמת טען כי באותו ענין לא הוכח נזק קונקרטי לנאשמת, בשונה מהמקרה שבפנינו בו הנזק לנאשמת הינו נזק ברור וודאי בהיותה חוקרת פרטית, ובמצב של הרשעה קיים סיכון לכך שרשיונה לא יחודש והיא לא תוכל לעסוק בתחום זה.

ב"כ הנאשמת ציין עוד כי יש להבחין בין עניינה של חנה דוד לענייננו, בכך שבפרשת חפציבה דובר בהתנהלות שיטתית שנמשכה שנים, לעומת העבירה בה הורשעה מייס אשר הינה עבירה נקודתית ושני אירועים נקודתיים.

לאור זאת נטען כי יש מקום בעניינה של מייס לסיים את ההליך ללא הרשעה.

לעניין מתחם הענישה ההולם, נטען כי מתחם הענישה נע בין אי הרשעה ועד מאסר על תנאי.

בת"פ (שלום נצרת) 2060-05-09 **מד"י נ' שיבלי** הורשע הנאשם על פי הודאתו בבידוי ראיות, שיבוש הליכי משפט ושבועת שקר. בית המשפט גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 3,000 ₪, לאור חלקו השולי בפרשה והעדר עברו הפלילי.

בת"פ (שלום עכו) 1867/08 **מד"י נ' הינו** הורשע הנאשם על פי הודאתו כי ניסה להוציא סך של 92,000 ש"ח במרמה מחברת ביטוח. הנאשם הורשע בנסיון לקבלת דבר במרמה, שבועת שקר, שיבוש הליכי משפט ועוד. ההליך הסתיים ללא הרשעה, לאור היותו של הנאשם קטין אשר מאז המקרה עלה על דרך הישר.

בת"פ (שלום נצרת) 7108-02-08 **מד"י נ' זועבי** הורשעה הנאשמת על פי הודאתה בנסיון לקבלת דבר במרמה באמצעות מסמך מזויף ובשבועת שקר. על הנאשמת הוטל צו מבחן, מע"ת וקנס בסך 10,000 ₪.

בת"פ (שלום נצרת) 4333-10-08 **מד"י נ' אטרש** הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון במתן תצהיר שקרי בעניין העדר עבר פלילי לפי חוק רישום קבלנים. בית המשפט הטיל על הנאשם חודשיים מע"ת והתחייבות בסך 2,000 ₪.

בנוסף, הפנה ב"כ הנאשמת לפסק הדין בת"פ (שלום ים) 4063/06 **מד"י נ' ח"כ צחי הנגבי**. באותו עניין הורשע ח"כ צחי הנגבי בדעת רוב, לאחר שמיעת ראיות, כי מסר עדות שקרית ותצהיר שקרי בנוגע לפעולותיו כשר בממשלה.

בית המשפט סיים את ההליך בקנס ללא מאסר על תנאי, בכדי לאפשר לנאשם לחזור לחיים פוליטיים ולהציג מועמדותו לכנסת הבאה.

נטען כי יש מקום לגזור גזירה שווה בין העניין שבפנינו למקרה זה, ובפרט בהתחשב בכך שהעבירות בהן הורשע צחי הנגבי הינן עבירות חמורות יותר מאלו בהן הורשעה הנאשמת.

ב"כ הנאשמת עתר לכך שמייס תישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן.

לחילופין, עתר ב"כ הנאשמת כי בית המשפט יסתפק בעונש הצופה פני עתיד, שכן מייס אינה מהווה סכנה כלשהו לציבור ואין כל חשש להישנות עבירות דומות בעתיד.

דברי מייס לבית המשפט

מייס ביקשה לשאת דברים בדיון. היא טענה כי עצם ההליך הפלילי מהווה עבודה עונש כבד.

מייס טענה כי היא סובלת מתוצאות ההליך הפלילי הן במישור החברתי והנפשי, והן במישור הכלכלי, לרבות פגיעה במוניטין.

מייס טענה כי עבדה כחוקרת פרטית מספר שנים, וכי בנתה לעצמה שם בקרב החוקרים הפרטיים.

היא טענה כי ההליכים פגעו גם בבני משפחתה, אשר דאגו לנוכח ההליכים כנגדה.

מייס טענה כי האמינה במונדר ובחברה וכי לא ידעה ולא חשדה כי בוצעו העבירות נשוא כתב האישום.

מייס טענה כי באם תורשע ייפגע כל עתידה, בפרט בהיותה רווקה ולאור תפיסת ההרשעה בחברה הערבית.

היא טענה כי חתמה על התצהיר תוך אמונה כי הנתונים בו נכונים. נטען כי לא חתמה במודע על תצהיר כוזב וכי היא לוקחת אחריות על מעשיה.

מייס טענה כי לו ידעה כי מבוצעות עבירות היתה מדווחת על כך וכי היא מתחייבת שלא תעבור עבירות בעתיד.

ד. דיון והכרעה

בעניין הנאשם 1 - מונדר:

מונדר היה לאורך כל הדרך הרוח החיה בתזקיקים, מי שהגה, יזם ותכנן את העבירות נשוא האישומים הראשון והשני, ואשר סחף אחריו את הנאשמים האחרים, בין ביוזעין, כבמקרה של מוזהר באישום הראשון, ובין ללא שיתוף בתכניתו העבריינית, כבמקרה של מייס באישום השני, אלא בדיעבד ובמידת הצורך לשיתוף הפעולה הנדרש ממנה.

מונדר הינו בעל אינטליגנציה יוצאת דופן בחריפותה ואישיות כריזמטית, אשר למרבה הצער ניתב את יכולותיו השכליות והטכנולוגיות הגבוהות, מזה שנים רבות, לאפיקים פליליים. בחוות דעת פסיכולוגית שהוגשה בעניינו מטעם ההגנה באחד מהתיקים הפליליים בהם נדון, נכתב ע"י הפסיכותרפיסט אלון מרגלית כי מונדר הינו בעל קווי אישיות נרקיסיסטיים, שסיגל לעצמו דפוסי התנהגות עברייניים וכוחניים כדי לכסות על נכותו. תיאור זה תואם את התרשמותי מאישיותו, בצירוף תכונה של מניפולטיביות. נתונים אישיוניים אלה הפכו אותו לגורם מניע ומנווט פעילותם של אחרים שפעלו בהנחייתו או בשידולו, דוגמת רו"ח סמיח בדיר, יהודה אסייג ודוד מורגנשטרן, כפי שצויין בהכרעת הדין, וכמובן של הנאשמים האחרים, מקורביו.

פעילותו הפלילית של מונדר החלה בתחום הטלקומוניקציה והמחשבים, בפרשת הונאת הבזק שזכתה לפרסום רב לנוכח ייחודיות מבצעה - שלושה אחים צעירים עוורים מלידה (ת"פ (מחוזי ת"א) 40250/99). באופרציה פלילית רחבת היקף זו, אליה גרר מונדר את אחיו מוזהר (ואח נוסף, שהיה אז קטין), עוד בהיותם בשנות ה-20 המוקדמות לחייהם, פיתח מונדר שיטה לפריצת מנגנוני אבטחה במרכזיות תקשורת שונות, שאיפשרה לנאשמים לנהל שיחות טלפון תוך חיוב גורמים אחרים בתשלום עבורן. זאת, תמורת רווחים כספיים גדולים שהופקו ממכירת שירותי התקשורת הפיראטיים ללקוחות. מונדר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של חדירה לחומר מחשב, מתן שירותי בזק ללא היתר, האזנות סתר, התחזות כאחר, זיוף, הונאה בכרטיס חיוב ועוד. הוא נדון בשנת 2001 ל-64 חודשי מאסר בפועל (תוך הפעלת מע"ת של 8 חודשים שהיה תלוי נגדו מהרשעה קודמת באותו תחום) ועונשו הופחת בערעור ל-47 חודשי מאסר בפועל.

בגזר הדין ציינה כב' השופטת סביונה רוטלוי את היותו הגורם הדומיננטי והמוביל שהאחרים נגררו והושפעו ממנו, וכי "אלמלא הנאשם 1, אינני בטוחה שהנאשמים היו מוצאים את דרכם לעולם הפשע". התרשמות זו תואמת את התרשמותי ביחס להסתבכותה של מייס, שלא בטובתה, בפרשה פלילית חמורה, הרחוקה כמזרח ממערב מהתנהלותה הנורמטיבית עד להכרותה עם מונדר והקשר הרומנטי שנרקם ביניהם.

לאחר שחרורו מהמאסר, החל מונדר להתמקד בתחום הדלק. גם בתחום זה, בחר לפעול באפיקים פליליים. בשנת 2006 הורשע בעבירה של ניהול תחנת דלק ללא רשיון, שימוש פחזני בחומר דליק ועוד, עבירה משנת 2003. הוא נדון למע"ת וקנס, והוטל צו סגירה על העסק שניהל ללא רשיון.

מונדר לא התרשם מההליך המשפטי, והמשיך ביתר שאת בפעילותו הבלתי חוקית בתחום הדלק. מפסק הדין בעפ"ג (מרכז) 7644-08-09 עולה כי מונדר ואחיו אשרף הורשעו על פי הודאתם בכך שבשנת 2006 הפעילו את תחנת הדלק "סולזול" ללא רשיון ומבלי שנקטו באמצעי הבטיחות הנדרשים להפעלת תחנת דלק, תוך סיכון חיי אדם. כן הורשעו במכירת דלקים לתחנה בלתי חוקית. מונדר לבדו הורשע, בנוסף, בשני האישומים החמורים ביותר בפרשה זו, והם: אישום בתשע עבירות של מתן שוחד, בסכומים של עשרות אלפי ש"ח, לשוטר ביחידה האחראית על אכיפת החוק כנגד תחנות דלק פיראטיות, כדי שיעלים עין מפעילותה הבלתי חוקית של התחנה, ימסור מידע מוקדם על פשיטות צפויות והליכים חקירתיים המנוהלים כנגד התחנה, וחקירות אחרות; אישום בהתחזות כאחר לצורך הפקת פנקסי חשבוניות של חברה אחרת וזיוף שתי חשבוניות מאותו פנקס, תוך כלילתן כתשומות של חברת התדלוק שבבעלותו, בסכום של כמיליון ש"ח. באישום נוסף הורשע מונדר בהפרעה לעובד ציבור והעלבת עובד ציבור, עקב התנהגותו כלפי השוטרים שליוו אותו לדיון בהארכת מעצר. מונדר נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל, מע"ת, חילוט וקנס, וערעורו על חומרת העונש נדחה, תוך שבית המשפט מציין לחומרא את עברו המכביד ואת רף השחיתות הגבוה של העבירות.

גם עונש מאסר ממושך זה לא הרתיע את מונדר מלשוב לסורו, וביתר שאת. בת"פ 39489-06-10 הורשע מונדר על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכך שבשנים 2007-2008 במהלך עיסוקו במכירה וקניה של דלק, רכש ומכר דלק ללא חשבוניות מס והרוויח מהעסקאות 600,000 ש"ח. שותפו לעבירות היה יניב קנרש שהיה מעורב גם בפרשה נשוא תיק זה. הוא הורשע בעבירות אי ניהול פנקסי חשבוניות ושימוש במרמה כדי להתחמק מתשלום מס, עבירות לפי חוק מע"מ, ונדון ל-22 חודשי מאסר בפועל, שחלקם בחופף למאסר שריצה בתיק הקודם, 8 חודשי מע"ת על העבירות בהן הורשע, מע"ת שהוא חב הפעלה בתיק זה, וקנס.

כתב האישום בפרשה הנוכחית מהווה הסלמה בפעילותו העבריינית של מונדר בתחום שוק הדלק. עולה מהכרעת הדין, כי מונדר הפעיל את בת זוגו דאז, מייס, בעלת ההשכלה האקדמית והעבר הנקי, כאשת קש לצורך הקמת תזקיקים, שקיבלה רשיון של יצרנית דלק ובכך היתה בין החברות המעטות שהורשו לרכוש דלק ישירות מבתי הזיקוק. מונדר לא הסתפק בהפקת רווחים חוקיים מפעילות עסקית זו, בה שילב את אחיו מוזהר, אלא החל, בשיתוף פעולה עם גורמים עברייניים אחרים שמשפטיהם מתנהלים במקביל, ובסיועו של אחיו, ברכישה מאסיבית של חשבוניות פיקטיביות המתארות בכזב רכישת סולר בהיקפים של מעל מאה מיליון ליטרים ע"י תזקיקים, כאשר סכומים אלה נכללו כתשומות בספרי תזקיקים והקטינו את חיובי המס של החברה. פעילות פלילית זו נמשכה כשנה וחצי. לאחר שנפתחה החקירה בעניין של תזקיקים והחברות האחרות המעורבות בפרשה של הסחר בחשבוניות הפיקטיביות, ומונדר נחקר לגבי מלאי

הדלק בתזקיקים, שאמור היה להצטבר בכמויות עצומות עקב הרכישות הפיקטיביות, כאשר לתזקיקים אין כל מחסני דלק, הגה מונדר וביצע עם מעורבים ומונעים אחרים שפעלו בהנחייתו, את הנפקת תעודות המשלוח הפיקטיביות לחברת דבי והחשבוניות הפיקטיביות (חיוב וזיכוי), שנועדו ליצור מצג לפיו כל אותו מלאי דלק פיקטיבי נמכר לחברת דבי, אשר לא שילמה עבורו במשך תקופה ארוכה. לצורך יצירת מצג זה ושחרורה של תזקיקים מחבות המס הנובעת מהעסקאות עם דבי, הגה מונדר, לאחר התייעצות עם מומחי משפט, את הגשת בקשת הפירוק לחברת דבי ע"י תזקיקים, בהסתמך על תעודות המשלוח הפיקטיביות שיצר, והגשת בקשה להכרה בחוב של דבי כחוב אבוד. מונדר הפעיל את ר"ח סמיח בדיר בהפקת תעודות משלוח ממוחשבות על סמך פנקסים ידניים מפוברקים שמסר לו, ושידל את מייס להגשת תצהירים כוזבים לבית המשפט המחוזי בתיק הפירוק, לגבי אמיתות הרכישות של דבי ולגבי האותנטיות של תאריכי תעודות המשלוח, תוך מצג כוזב לגבי תוכנת הנהלת החשבונות הממוחשבת של תזקיקים, כאילו אינה מאפשרת להפיק תעודות משלוח עם תאריכים רטרואקטיביים - בניגוד למציאות. כן תאם עם ידידו-מרעו מחברת דבי, יהודה אסייג, הגשת תצהיר כוזב מטעם דבי לבית המשפט המחוזי, אודות אמיתות הרכישות והחוב.

המדובר בפרשה חמורה של הונאת רשויות החוק בישראל, הן רשויות המס והן בית המשפט המחוזי, ע"י ייצור מסמכים פיקטיביים והגשת תצהירים כוזבים, תוך גזילת סכומים של עשרות מיליוני ש"ח מהקופה הציבורית.

העבירות פוגעות במידה רבה בערכים המוגנים של שלטון החוק, השוויון בנשיאת נטל המסים במדינה ותקינות הליכי המשפט, תוך ניהול הליך משפטי פיקטיבי מראשיתו והטעיית בית המשפט, שפעל על יסוד המצגים הכוזבים של הנאשמים במשך תקופה ממושכת.

לא מצאתי ממש בהשוואות בין אחוזי מתח הרווחים בחברות דלק המנהלות עסקים כחוק לבין חברה המכלילה בספריה חשבוניות פיקטיביות ביותר ממאה מיליון ש"ח, והשאלה אם בפועל רכשה תזקיקים דלקים ממקורות עלומים כלשהם ללא תיעוד חשבונאי, היינו ב"שחור", כך שרווחיה בפועל היו קטנים יותר, אינה רלוונטית להליך הפלילי, קל וחומר כשמונדר, שכל המידע הרלוונטי היה בידיו, לא מסר כל עדות ולא הציג ראיות בעניין זה. ברי, כי אילו היה מונדר מוסר עדות על רכישת דלקים ללא חשבוניות, היה מסבך את עצמו בעבירות חמורות נוספות מעבר לאלה שהורשע בהן.

מתחם הענישה בגין העבירות נשוא האישום הראשון, שאיני רואה לנכון לחלק אותן למספר אירועים עברייניים כמספר החברות שמהן רכש מונדר חשבוניות פיקטיביות אלא אירוע עברייני כולל ומתמשך אחד, הינו, בהסתמך על הפסיקה שהוצגה בפני, בין ארבע לשבע שנות מאסר בפועל, בצירוף רכיבי ענישה נוספים. זאת, לנוכח התחכום והתכנון, ההיקף הכספי העצום, התמשכות העבירות על פני הזמן, ומעורבות חברות נוספות בפרשה המורכבת והמסועפת של סחר בחשבוניות פיקטיביות בין קבוצת החברות שפורטה בהכרעת הדין.

לעניין הרכיב הכספי, מתחם הענישה, לאור ההיקף העצום של החשבוניות הפיקטיביות וגובה הנזק לקופה הציבורית, הינו בין מאות אלפי ₪ לבין 2 מיליון ₪.

יצוין בהקשר זה, כי הפסיקה שהציגה ההגנה, הינה רובה ככולה, נאשמים שהודו בתחילת משפטיהם במסגרת הסדרי

טיעון, כשגזרי הדין שקיבלו את ההסדרים ברובם לא קבעו מתחמי ענישה, ואם קבעו - חרגו מהם לקולא נוכח האינטרס הציבורי בחסכון משאבים ציבוריים וזמן שיפוטי, וכן לנוכח ההודאה ושיתוף הפעולה של הנאשמים, בצינים כי די בכך שהסדר עומד במבחן הסבירות, ועל כן פסיקה זו אינה רלוונטית לפרשה שבפני.

מתחם הענישה בגין העבירות בהן הורשע מונדר באישום השני, בהסתמך על הפסיקה שהוצגה בפני, הינו בין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל, בצירוף רכיבים.

על הנאשם יש לגזור עונש ברף הגבוה של המתחם, לאור חלקו הדומיננטי ביותר בתכנון וביצוע העבירות, תוך גרירת אחרים לביצוען, אי נטילת האחריות, העבר הפלילי המכביד בעבירות דומות, וההתרשמות כי הנאשם בחר לו את דרך המרמה וההונאה, והשמת רשויות החוק ללעג ולקלס, כדרך חיים והתנהלות שיטתית, תוך שההליכים המשפטיים הקודמים ועונשי המאסר הממושכים שריצה לא הרתיעוהו כלל וכלל מלשוב לסורו ביתר שאת.

לעניין אי נטילת האחריות והעדר החרטה, יש לציין כי אלו באו לידי ביטוי לא רק בניהול הליך ההוכחות הממושך, אשר בתחילתו כפר מונדר גם בעובדות ברורות כשמש, כגון מעמדו הניהולי והיותו הרוח החיה בתזקיקים לאורך כל הדרך, עובדות בהן הודה רק בתחילת פרשת ההגנה ולאחר שהובאו ע"י המאשימה כל הראיות שהצביעו על כך; אלא גם בהעדר ההתחשבות שגילה כלפי אחיו מוזהר ובת זוגו לשעבר מייס, אשר הלכו אחריו ונגררו בעטיו לפרשה פלילית חמורה זו. לאורך כל הדרך נעשו ע"י המאשימה, בשיתוף פעולה עם סניגוריו של מונדר ובהשקעת מאמצים מרובים ע"י שופטים-מגשרים, נסיונות להביא את התיק לסיום בהסדר טיעון, במסגרתו הוצע ללכת כברת דרך ארוכה לטובת מונדר בתיקון העובדות, צמצום סעיפי האישום והסכומים נשוא כתב האישום, תוך מחיקתם של מוזהר ומייס מכתב האישום. מונדר הכשיל נסיונות אלה בזה אחר זה, למרות שהעונש שהיה אמור להיגזר עליו, לדבריו-הוא בפני בהזדמנויות שונות ומיוזמתו, היה שנות מאסר מעטות, עונש נמוך בהרבה ממה שהיה צפוי לו אילו הורשע בעבירות המיוחסות לו, במלואן או בחלקן הגדול, ונמוך משמעותית ממה שאגזור עליו בפועל. נראה היה בבירור, כי בדחות את ההצעות להסדרי טיעון מקלים, מסיבותיו האישיותיות והאגוצנטריות, לא נתן מונדר כל משקל לכך שבסירובו זה הוא גורם נזק נוסף למקורביו, אותם סיבך וגרר אחריו למדמנה הפלילית, ואשר נאלצו להמשיך להתמודד עם האישומים החמורים נגדם. דבריו לבית המשפט, כי הוא מבקש להתחשב במוזהר ובמייס, הינם איפה דברים מן השפה ולחוץ.

לפיכך, אני דוחה את הטענה, כי היתה הצדקה לניהול הליך ההוכחות עקב כך שסכום החשבוניות הפיקטיביות בו הורשע מונדר באישום הראשון היה נמוך בכ-30% מהסכום בו הואשם.

לגבי האישום השלישי, יש לציין כי התנהגות בוטה ומשולחת רסן כלפי אנשי אכיפת החוק היא מדרכו של מונדר, אשר כבר הורשע בעבר בעבירות של הפרעה לעובד ציבור והעלבת עובד ציבור בקשר עם התנהגותו כלפי שוטרים במהלך הארכת מעצר. אמנם, יש לזקוף לזכות הנאשם כי קיבל הנחיה מסניגורו לא לשתף פעולה עם חקירות נוספות מאחר שכבר הוגשה הצהרת תובע ועל פי הפסיקה אין להמשיך בחקירת החשוד, וכן אני מתחשבת לקולא בתחושת חוסר האונים שלו, נוכח סירובם של החוקרים לאפשר לו שיחת טלפון עם סניגורו מבית המעצר כדי להיוועץ בו לגבי חוקיות החקירה. ברם, כפי שצוין בהכרעת הדין, בין מחאה מילולית ואי שיתוף פעולה לבין התנהגות אלימה ותוקפנית כלפי החוקרים יש הבדל ממשי, בפרט כאשר מדובר בנאשם אינטליגנטי שידע היטב כי הוא יכול למלא פיו מים בחקירה

ולסרב לומר מילה עד שיאופשר לו לשוחח עם עורך דינו. מונדר נתן ביטוי למזגו הכוחני בהתנהגות תוקפנית ואלימה כלפי החוקרים, חרף היותו כבול באזיקים, כדי לאכוף עליהם את רצונו. זאת, בהיותם בנסיעה, וכאשר האלימות הופעלה גם כלפי הנהג, דבר שעלול היה לסכן את כל הנוסעים ברכב.

מתחם הענישה בגין העבירה בנסיבותיה דנן הינו בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל של מספר חודשים. במקרה דנן יש לגזור על הנאשם עונש ברף הבינוני של המתחם.

לא מצאתי ממש בטענות מונדר כי הוא חפץ להשתלב בהליך שיקומי במסגרת המאסר, וכי הדבר נמנע ממנו עקב היותו עוור. עיון בהחלטתו של בית המשפט העליון ברע"ב 5202/11 מלמד כי הנאשם טען טענות זהות גם בפני אותו מותב, בערעור על דחיית שחרורו על תנאי ע"י ועדת השחרורים, אך לא מצא לנכון להשתלב בטיפול כלשהו לאחר שחרורו מהמאסר אלא המשיך והעצים את פעילותו העבריינית נשוא תיק זה, שהחלה עוד בהיותו אסיר. לפיכך אני רואה בטענות אלה משום טענות סרק שנועדו להקלה בעונשו.

לעניין הצטברות העונשים או חפיפתם, אני לוקחת בחשבון את העובדה, שהאישום השני הינו תולדת האישום הראשון ונבע ישירות כתוצאה מהחקירה שהחלה בפרשת החשבוניות הפיקטיביות, בתזקיקים ובחברות אחרות, שהאישום הראשון היה חלק ממנה. לפיכך, יחפפו העונשים על אישומים אלה, בחלקם, זה לזה.

לגבי האישום השלישי, בנסיבותיו המיוחדות, ובהיותו קל משקל באופן יחסי מול העונש החמור המוטל בגין שני האישומים האחרים, אורה על חפיפת העונשים.

לעניין הפעלת המע"ת חב ההפעלה מת"פ 39489-06-10, הרי שלנוכח הרצידיביזם המובהק שמגלה מונדר בעבירות המרמה והמס בפרט, ומאחר שהחל בביצוע העבירות נשוא תיק זה בעודו נתון במאסר בגין שני התיקים האחרונים ובה בעת שנגזר עליו המאסר המותנה שנועד להרתיעו (9/11), אין מקום לחפיפת העונשים.

לעניין הטלת ענישה כספית, הלכה פסוקה היא כי בעבירות כלכליות של גזל הקופה הציבורית במרמה, ובפרט בעבירות בהיקף כספי עצום כבמקרה דנן, השתת ענישה פיננסית הפוגעת בכיסו של העבריין היא חלק חשוב ממדיניות הענישה הראויה. במקרה דנן, לא שוכנעתי כלל ועיקר כי מצבו הכלכלי של הנאשם אינו מאפשר לו לשלם קנס בסכום העומד בשיעור סביר, גם אם נמוך, ביחס להיקף הרווחים שהופקו בעבירות שביצע. בקביעת גובה הקנס אתחשב בסכומים שחולטו בהסכמתו מחשבונות תזקיקים, בסך של מעל 2.5 מליון ש"ח.

לעניין השיקולים לקולא, אני מתחשבת בצמיחתו של מונדר בבית גידול קשה מבחינה סוציו-אקונומית, כאשר שלושה מתוך ארבעת ילדי המשפחה הינם עוורים מלידה, וסביבתם המשפחתית והחברתית מעוטת משאבים כספיים וחינוכיים, כאשר יתכן כי אילו גדל בתנאים אחרים, היו כישוריו השכליים הגבוהים ואישיותו הדומיננטית מוצאים להם כר פעולה בתחומים חוקיים ותרומיים לחברה.

כן אני מתחשבת לקולא בקושי הכפול והמכופל של מונדר, ביחס לכל עצור ואסיר אחר שאינו עוור, לרצות את המאסר ולשהות תקופה ממושכת במעצר, כשהוא נתון לחסדיהם של כלואים אחרים העלולים לנצל לרעה את נכותו.

כן אני זוקפת לזכותו את תרומתו מכישוריו בתחום הסייבר למדינה בעניינים חסויים רבי חשיבות.

לפיכך אני גוזרת על מונדר את העונשים הבאים:

בגין האישומים הראשון והשני, 6 וחצי שנות מאסר בפועל.

אני מפעילה את המאסר המותנה של 8 חודשים, התלוי נגדו מת"פ 39489-06-10, כשמתוכו חודשיים בחופף וששה חודשים במצטבר למאסר זה.

בגין האישום השלישי, חודשיים מאסר בפועל, שירוצו בחופף לעונשים אלה.

בסך הכל אני גוזרת על מונדר שבע שנות בפועל, החל מיום מעצרו, 28.1.13, ובניכוי ימי המעצר לצרכי חקירה שקדמו לכך.

כמו כן אני גוזרת עליו 18 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים משחרורו, שלא יעבור עבירה מסוג פשע על חוק מס ערך מוסף או על פקודת מס הכנסה, או עבירה של קבלת דבר במרמה, או רישום כוזב במסמכי תאגיד בכוונה לרמות.

8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים משחרורו, שלא יעבור עבירה של שידול למסירת עדות שקר או שיבוש הליכי חקירה ומשפט.

6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה של תקיפת עובד ציבור.

קנס בסך מליון ש"ח או שנה מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.8.16.

אשר לבקשתו של מונדר להתחיל בריצוי המאסר אחרי חופשה של שבוע, הרי שספק בעיני אם ניתן להעתר לבקשה כזו באופן עקרוני, כאשר הנאשם מצוי במעצר עד תום ההליכים וימי המעצר מחושבים בגזר הדין כתחילת ריצוי המאסר (ראו ת"פ 51126-07-13 מד"י נ' גבאי, שהוזכר לעיל). בנוסף, בהתייחסות פרטנית, לנוכח התרשמותי מהרצידיביזם והמסוכנות הרבה שלו בתחום עבירות המרמה ושיבוש הליכי המשפט, אני דוחה את הבקשה לגופה.

בעניין הנאשמת 2 - מייס:

מייס זוכתה מהאישום הראשון זיכוי מלא, והורשעה בעבירות של סיוע לקבלת דבר במרמה ומסירת תצהירי שקר לבית המשפט, נשוא האישום השני.

התרשמתי בבירור מאישיותה של מייס, כי אין מדובר באישיות בעלת קיום עברייניים אלא להפך, באשה נורמטיבית ובעלת תכונות תרומיות של יושרה וחריצות, אשר ביקשה לרכוש לעצמה השכלה ועצמאות כלכלית, סיימה את לימודיה האקדמיים בהצלחה וקיבלה תואר בקרימינולוגיה ואף הוסמכה וקיבלה רשיון כחוקרת פרטית, תחום בו החלה להתלמד ולעסוק לשביעות רצון מעסיקה שדיבר בשבחה. במהלך לימודיה הכירה מייס את מונדר, שהיה לבן זוגה תקופה מסוימת. בשלב מסוים בהכרותם, בא אליה מונדר - שהיה באותה עת או בסמוך לכך אסיר - בהצעה עסקית שנראתה לה קוסמת, להרשם כבעלים ולשמש כמנהלת של חברת דלק שתוקם על ידו, ואשר הוא ינהל אותה מאחורי הקלעים. מייס הכירה את כישוריו השכליים הגבוהים של מונדר ואת בקיאותו בתחום שוק הדלק, אך היתה ערה גם לעברו הפלילי בתחום זה, ולמאסר שריצה על עבירות שונות שביצע בפעילותו בתחום זה, כמפורט לעיל.

מייס לא היתה ערה לפעילות הפלילית של כלילת חשבוניות פיקטיביות בספרי תזקיקים, נשוא האישום הראשון, ופעילותה בחברה התמקדה בטיפול משרדי בהיבטים החוקיים של פעילות החברה, שביצעה גם עסקאות מכירה וקניה חוקיות בהיקפים גדולים, וכן מול הבנקים והרשויות. עם זאת, כאשר החלה החקירה בפרשה ביולי 2012, והיא זומנה לחקירה לגבי החשדות לכלילת חשבוניות פיקטיביות בספרי תזקיקים, וכאשר כל ה"נורות האדומות" כבר דלקו, פעלה מייס בשידולו וביוזמתו של מונדר ושיתפה עמו פעולה ככל הנדרש לצורך הגשת בקשת הפירוק של חברת דבי, תוך שהיא חותמת על תצהירים שקריים בהם נכללו עובדות שלא היו בידיעתה או שעמדו בניגוד לידוע לה, מבלי לבדוק את הדברים שעליהם התיימרה להצהיר בפני בית המשפט המחוזי, ולו גם בדיקה שטחית.

בעת מתן התצהירים, ידעה מייס היטב, כי לא היו עסקאות עם חברת דבי בתקופות ובסכומים שנטענו על פי תעודות המשלוח הפיקטיביות שהוצגו לבית המשפט, וכי לא יתכן שדבי היתה חייבת סכומים עצומים כאלה לתזקיקים ושתזקיקים סיפקה לה דלק בכמויות אדירות כאלה מבלי לקבל תמורה. חרף זאת, הצהירה על אמיתות העסקאות ועל גובה החוב הנטען של דבי, כנכון. כן הצהירה בתצהיר נוסף, במענה לתצהירו של דוד מורגנשטרן, בעלי דבי, בתגובתו לבקשת הפירוק, בה טען כי מדובר בתעודות פיקטיביות שהונפקו בדיעבד תוך ניצול היותו במעצר בית, כי בתוכנת הנה"ח הממוחשבת של תזקיקים לא ניתן להפיק תעודות משלוח הנושאות תאריכים רטרואקטיביים. זאת, ללא כל בדיקה עם ר"ח החברה ומול התוכנה עצמה, אותה הכירה מעבודתה, אם ניתן לעשות כן אם לאו, כאשר אילו היתה מפנה שאלה בנדון לסמיח בדיר, ר"ח החברה, שהנפיק את תעודות המשלוח לבקשת מונדר, היתה נענית, כי תעודות אלה אמנם הונפקו בדיעבד ונרשמו עליהן תאריכים רטרואקטיביים.

מייס נכשלה, בהשפעתו ושידולו של מונדר, בהצהרות שקריות שידעה את מטרת הגשתן ואת הפעילות הבלתי חוקית עליה נועדו לכסות, אך לא נמנעה משיתוף פעולה עמו, ובכך כשלונה המוסרי החמור, בפרט נוכח היותה חוקרת פרטית בעלת השכלה אקדמית, המודעת למהותה וחומרתה של הצהרה שקרית בפני בית משפט בהליך שיפוטי.

העבירות שביצעה מייס פגעו בערכים החברתיים של תקינות הליכי המשפט וסייעו להטעיית בית המשפט ולניהול הליך משפטי פיקטיבי, שנועד לשבש את חקירת רשות המסים ולהעלים את תוצאות הפעילות החשבונאית הפיקטיבית שנוהלה

בתזקיקים.

מתחם הענישה בגין עבירות אלה הינו, בהתאם לפסיקה שהוצגה, ממאסר על תנאי עד מאסר בפועל של שנה.

אשר לעניין ההרשעה, הרי שחרף נסיבות הקולא המתבטאות בעברה הנקי, אישיותה הנורמטיבית, היות העבירות כשלון חד פעמי בהשפעתו ושידולו של הנאשם הדומיננטי, והעובדה כי נאלצה לנהל משפט ממושך לגבי האישום הראשון ממנו זוכתה זיכוי מלא, לא ניתן, מבחינה ציבורית וערכית, לסיים את ההליך בעניינה ללא הרשעה, וזאת נוכח הקשר ההדוק בין הכשלון המוסרי שבעבירות לבין עיסוקה של הנאשמת כחוקרת פרטית, שמסירת עדויות בפני בית המשפט הוא לחם חוקה, ולעדויות שהיא מוסרת כחוקרת עשויה להיות השלכה גורלית על ענייניהם האישיים או הכספיים של אחרים, שבעניינם היא מעידה.

ביטול ההרשעה כמוהו כהעברת מסר לכלל אנשי המקצוע המעידים בפני בתי המשפט לערכאותיהם, ולציבור החוקרים הפרטיים בפרט, כי מסירת תצהירים כוזבים ביוזעין הינה עבירה "נסלחת" שבית המשפט יעלים עינו ממנה, ולמסר כזה לא ניתן להסכים.

לפיכך אני מותירה את ההרשעה על כנה.

בנסיבות אלה, לא מצאתי צורך לבקש תסקיר בעניינה של הנאשמת, אשר נסיבותיה האישיות נפרשו בהרחבה בפני בית המשפט בראיות ובטיעונים לעונש, וזאת גם לנוכח התרשמותי, כי נטילת האחריות על ידה, בדבריה לבית המשפט, לא היתה מלאה והיא ניסתה לצמצם ולהמעיט ממודעותה למצגים השקריים שבתצהירה.

לעניין גזירת העונש בתוך המתחם, אציין לקולא, כי להרשעה תוצאות קשות ביחס לעיסוקה המקצועי של מייס, אשר כבר מושעת מעבודתה כחוקרת מאז הגשת כתב האישום, וגם ביחס למעמדה האישי כרווקה במגזר הערבי.

עוד יצוין לקולא, כי הגנתה של מייס נוהלה תחת לחצם של הנאשמים האחרים ובני משפחתם, במישרין או בעקיפין, כאשר ברור לי כי מייס, ששיתפה פעולה עם החוקרים במידה רבה, לא היתה חופשיה להעיד כראות עיניה ולספר את כל הידוע לה מחשש מתגובתם הנקמנית של בני משפחת בדיר, שהינם בעלי מעמד וקשרים לא מבוטלים. יתכן בסבירות גבוהה, שההליך בעניינה היה מסתיים תוך זמן קצר ותוך נטילת אחריות למעשיה, אלמלא היה כרוך בנאשמים האחרים ובמונדר בפרט.

לפיכך אגזור על מייס עונש ברף התחתון של המתחם.

לעניין הקנס, אני מתחשבת בכך שלא הפיקה תועלת כספית מביצוע העבירות, ועולה כי עבודתה בתזקיקים היתה בשכר חודשי צנוע ומבלי שרווחי עבירות המס שבוצעו בחברה זרמו לכיסה. עוד יצוין, כי הגם שמונדר היה מי שסיבך אותה

בעבירות בהן הורשעה והמיט עליה אסון מבחינה אישית ותעסוקתית, הרי שמבחינת מימון הוצאות הגנתה, מייס נותרה לנפשה, ללא סיוע כלכלי כלשהו ממשפחת בדיר, והגנתה מומנה ע"י הסניגוריה הציבורית, לאחר שבמשך תקופה ארוכה המתין בית המשפט להתייצבות סניגור פרטי שייצגה, בהתאם להצהרותיה. זאת, בשונה מהנאשמים מונדר ומוזהר, שהגנתם נוהלה ע"י סניגורים פרטיים.

אני גוזרת על מייס 6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא תעבור עבירה בה הורשעה.

קנס בסך 8,000 ש"ח או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.4.16.

בענין הנאשם 3 - מוזהר:

מוזהר היה איש סודו ויד ימינו של מונדר והתרשמתי כי בין השניים היה שיתוף ויידוע מלא בכל הנוגע לתזקיקים והעסקאות הפיקטיביות שבוצעו בה עם מעורבים אחרים בפרשה, ביוזמת מונדר ותחת ניצוחו. עם זאת, חלקו הפעיל של מוזהר בתזקיקים התבטא בעיקר בלוגיסטיקה של עסקאות רכישת ואספקת הדלק האמיתיות, כאשר ביחס להיבטים הפליליים והפיקטיביים של הפעילות, חלקו היה מינורי, כשלוחו ועושה דברו של מונדר, ועל כן הורשע כמסייע. יש לזכור, כי בחלק לא מבוטל מתקופת ביצוע העבירות, היה מונדר במאסר, כך שמוזהר היה מי ששימש כזרועו המבצעת.

מוזהר לא היה מעורב כלל בעבירות נשוא האישום השני.

לפיכך אני מקבלת את טענת ההגנה, כי אין מקום לגזור על מוזהר עונש הנמצא באותה סקאלה של מונדר, נוכח הפער הגדול בין חלקיהם בתכנון ובביצוע העבירות נשוא האישום הראשון, ואי הכללתו של מוזהר באישום השני.

על חומרתן והיקפן של העבירות נשוא האישום הראשון אין צורך לחזור ולהרחיב, ואולם נוכח חלקו הקטן של מוזהר בביצוע עבירות אלה, אני סבורה כי מתחם הענישה ביחס אליו נע בין שמונה חודשי מאסר בפועל לשנתיים מאסר בפועל.

מבחינת הרכיב הכספי, לאור היקף העבירות מחד גיסא וחלקו הקטן, יחסית לעברייני העיקרי, בתכנון ובביצוע, מתחם הענישה הינו בין קנס בגובה עשרות אלפי ₪ לקנס בגובה מאות אלפי ₪.

בגזירת העונש בתוך המתחם אני מתחשבת בכך שיש לראותו כבעל עבר נקי, לנוכח התיישנות הרשעותיו שהן מהשנים 2002-2003, כאשר העבירות הרלוונטיות לתחום המרמה בוצעו, במסגרת פרשת הונאת הבזק, בשנים 1997-1999, היינו כ-15 שנים לפני העבירות נשוא תיק זה. באותה פרשה נדון מוזהר למאסר בעבודות שירות, ובית המשפט ציין את התרשמותו כי נגרר לביצוע העבירות אחרי אחיו הדומיננטי, כשקיימת ביניהם קירבה הגובלת ב"סימביוזה" נפשית, ולנוכח הערצתו את מונדר.

מאז הסתבכות זו בשנות בחרותו המוקדמות, נראה היה כי מוזהר עלה על דרך הישר, ועל פי העדות שנשמעה מפי ראש עיריית כפר קאסם לשעבר ומכתבו של ראש העיר הנוכחי, היה פעיל חברתית וציבורית חרף מוגבלותו הקשה, ותרם תרומה משמעותית לקידום ילדים ונערים בעלי מוגבלויות בכפר קאסם. מוזהר אף נישא והקים משפחה, אשר הטלת עונש מאסר בפועל תהיה בעלת השלכה קשה עליה.

יחד עם זאת, בעת ביצוע העבירות החמורות נשוא האישום הראשון בתיק זה, היה מוזהר אדם בוגר ולמוד נסיון, אשר כבר "נכווה ברותחין" על היגררותו אחרי אחיו מונדר בפרשת הונאת הבזק, וחרף נסיונו המר, וידיעתו על הסתבכויותיו ההולכות והנמשכות של מונדר בעבירות שונות בעיסוקו בתחום הדלק, לא נרתע מלשלב עמו ידיים פעם נוספת ולסייע בתחום תפקידו לפעילות תזקיקים, בהיותו מודע לעבירות הפליליות המבוצעות במסגרתה ע"י מונדר ושותפיו לעבירות מהחברות האחרות.

מוזהר אף הוא לא נטל אחריות ולא הביע חרטה על מעשיו, הגם שאני לוקחת בחשבון לקולא כי אלמלא סירובו החוזר ונשנה של מונדר להסדרי הטיעון שהוצעו לו, אשר נועדו לכרוך גם את הנאשמים האחרים, היה עניינו מסתיים זה מכבר, בין במחיקתו מכתב האישום במסגרת ההסדר ובין בעונש מקל, כך שמוזהר לא היה חופשי בניהול הגנתו באופן עצמאי.

לפיכך אגזור על מוזהר עונש בחלק האמצעי של המתחם.

אני גוזרת עליו שנת מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

קנס בסך 50,000 ש"ח או ארבעה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.8.16.

בעניין הנאשמת 4 - תזקיקים:

לנוכח היותה של תזקיקים חברה לא פעילה מאז המעצר, חסרת נכסים, ולנוכח חילוט כל הכספים בחשבונויותיה בבנק ירושלים ובבנק הפועלים בסך כולל של 2,786,828 ₪, והטלת עיקולים של רשות המסים על חשבונות אחרים, אני מטילה קנס של 1 ש"ח.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' אדר א' תשע"ו, 16 פברואר 2016, במעמד הצדדים.

